

Budapest,
2005. július 5.,
kedd

92. szám

Ára: 506,- Ft

TARTALOMJEGYZÉK

		Oldal
2005: LXX. tv.	A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény módosításáról	4872
2005: LXXI. tv.	Az alkalmi munkavállalói könyvvel történő foglalkoztatásról és az ahhoz kapcsolódó közterhek egyszerűsített befizetéséről szóló 1997. évi LXXIV. törvény módosításáról	4878
2005: LXXII. tv.	A prémiumévek programról és a különleges foglalkoztatási állományról szóló 2004. évi CXXII. törvény, valamint a társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak és a társadalombiztosítás szerveinek állami felügyeletéről szóló 1998. évi XXXIX. törvény módosításáról	4881
2005: LXXIII. tv.	A pályakezdő fiatalok, az ötven év feletti munkanélküliek, valamint a gyermek gondozását, illetve a családtag ápolását követően munkát keresők foglalkoztatásának elősegítéséről, továbbá az ösztöndíjas foglalkoztatásról szóló 2004. évi CXXIII. törvény módosításáról	4884
2005: LXXIV. tv.	A felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény módosításáról . .	4886
2005: LXXV. tv.	A vasútról szóló 1993. évi XCV. törvény módosításáról	4887
2005: LXXVI. tv.	Az építőipari kivitelezési tevékenységgel kapcsolatos adatszolgáltatásokkal összefüggő egyes törvények módosításáról . . .	4889
2005: LXXVII. tv.	A gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvény módosításáról	4892
2005: LXXVIII. tv.	A Nemzeti Akkreditáló Testület szervezetéről, feladat- és hatásköréről, valamint eljárásáról	4893

II. rész JOGSZABÁLYOK

Törvények

2005. évi LXX.

törvény

**a foglalkoztatás elősegítéséről
és a munkanélküliek ellátásáról szóló
1991. évi IV. törvény módosításáról***

1. § A foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 14. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) A keresetpótló juttatás összege a megállapításakor hatályos kötelező legkisebb munkabér 60 százaléka. Az álláskeresési támogatásban részesülő személy részére az álláskeresési támogatás folyósítása alatt megkezdett, a munkaügyi központ által támogatott képzés időtartamára – az álláskeresési támogatás folyósításának szüneteltetése mellett – keresetpótló juttatást kell megállapítani.”

2. § Az Flt. 15. §-ának felvezető szövege, valamint a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„15. § Az, aki munkanélküli járadékban, álláskeresési járadékban, valamint vállalkozói járadékban részesül, és a munkaügyi központ továbbra sem tud részére a 25. § (2) bekezdésében meghatározott megfelelő munkahelyet felajánlani, vállalkozóvá válása esetén a következő támogatásokat kérheti:

a) a vállalkozói tevékenységre vonatkozó hatósági igazolás bemutatásával a munkanélküli járadék összegének, illetőleg álláskeresési járadékban vagy vállalkozói járadékban részesülő személy esetében az álláskeresési járadék, illetőleg a vállalkozói járadék alsó határa összegének megfelelő támogatás folyósítását legfeljebb további hat hónapig;”

3. § Az Flt. 16/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A támogatás egy munkavállaló foglalkoztatásához folyamatosan legfeljebb egy évi időtartamra állapítható meg. A munkavállaló ezen munkaviszonya megszűnését, illetve megszüntetését követő két éven belüli ismételt, bármely munkaadónál történő foglalkoztatásához az (1) bekezdés alapján támogatás abban az esetben nyújtható, ha a közhasznú munkára történő közvetítés időpontjában nem

jogosult álláskeresési járadékra (munkanélküli járadékra), vállalkozói járadékra. Az (1) bekezdés c) pontjában említett megelőző havi átlagos statisztikai állományi létszámba nem számít be az a munkavállaló, akinek foglalkoztatása az (1) bekezdésben meghatározott támogatással történt.”

4. § Az Flt. 24. §-át megelőző „MUNKANÉLKÜLIEK ELLÁTÁSA” cím helyébe „ÁLLÁSKERESŐK TÁMOGATÁSA” cím, az Flt. 24. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„24. § Az álláskereső részére – az e törvényben meghatározott feltételek szerint – álláskeresési támogatásként álláskeresési járadék, álláskeresési segély, valamint költségterítés jár.”

5. § Az Flt. 25. §-át megelőzően a „Munkanélküli járadék” alcím helyébe az „Álláskeresési járadék” alcím, az Flt. 25. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„25. § (1) Álláskeresési járadék illeti meg azt, aki

a) álláskereső,

b) az álláskeresővé válását megelőző négy éven belül legalább háromszázhatvanöt nap munkaviszonnyal rendelkezik,

c) rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjra nem jogosult, továbbá táppénzben nem részesül,

d) munkát akar vállalni, de önálló álláskeresése nem vezetett eredményre, és számára az illetékes munkaügyi központ sem tud megfelelő munkahelyet felajánlani.

(2) Az (1) bekezdés d) pontjában előírt feltételek alkalmazásában a munkahely akkor megfelelő, ha

a) az álláskereső képzettségi szintjének, vagy a munkaügyi központ által felajánlott és a képzettségi szintnek megfelelő képzési lehetőség figyelembevételével megszerzhető képzettségének, illetőleg az általa utoljára legalább hat hónapig betöltött munkakör képzettségi szintjének megfelel,

b) egészségi állapota szerint az álláskereső a munka elvégzésére alkalmas,

c) a várható kereset az álláskeresési járadék összegét, illetőleg – amennyiben az álláskeresési járadék összege a kötelező legkisebb munkabérnél alacsonyabb – a kötelező legkisebb munkabér összegét eléri,

d) a munkahely és a lakóhely közötti naponta – tömegközlekedési eszközzel – történő oda- és visszautazás ideje a három órát, illetve tíz éven aluli gyermeket nevelő nő és tíz éven aluli gyermeket egyedül nevelő férfi álláskereső esetében a két órát nem haladja meg,

e) az álláskereső foglalkoztatása munkaviszonyban történik.

(3) A megváltozott munkaképességű álláskereső esetében az (1) bekezdés d) pontjában előírt feltétel alkalmazásában a munkahely akkor megfelelő, ha megfelel a (2) bekezdés a)–c) és e) pontjában foglalt feltételeknek, és a munkahely és a lakóhely közötti naponta – a megváltozott munkaképességű álláskereső által igénybe vehető közle-

* A törvényt az Országgyűlés a 2005. június 27-i ülésnapján fogadta el.

kedési eszközzel – történő oda- és visszautazás ideje a két órát nem haladja meg.

(4) Az (1) bekezdés *b)* pontjában meghatározott munkaviszony időtartamába nem számítható be a fizetés nélküli szabadság harminc napot meghaladó időtartama, kivéve, ha annak igénybevételére

a) háromévesnél – ha a munkavállaló a gyermek gondozása céljából gyermekgondozási segélyben részesül, tizennégy évesnél – fiatalabb gyermek gondozása, vagy tizenkét évesnél fiatalabb beteg gyermek otthoni ápolása [a Munka Törvénykönyvéről szóló 1992. évi XXII. törvény (a továbbiakban: Mt.) 138. § (5) bek.], valamint

b) közeli hozzátartozó ápolása [Mt. 139. § (1) bek.], továbbá

c) saját részére magánérőből lakás építése [Mt. 140. § (1) bek.]

miatt kerül sor.

(5) Az álláskereső részére a (2) bekezdésben foglalt feltételeknek megfelelő, rövid időtartamú munkalehetőség (ideértve a közhasznú foglalkoztatást is) is felajánlható.”

6. § Az Flt. 26. §-át megelőzően a „Munkánélküli járadék mértéke” alcím helyébe az „Álláskeresői járadék mértéke” alcím, az Flt. 26. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„26. § (1) Az álláskeresői járadék összegét az álláskeresőnek az álláskeresővé válását megelőző négy naptári negyedévben elért átlagkeresete alapulvételével kell kiszámítani. Az átlagkereset számítására a munkajogi szabályokat kell alkalmazni, azzal az eltéréssel, hogy a személyi alapbért a kifizetésének időpontjában érvényes összeggel kell figyelembe venni.

(2) Ha az álláskereső az álláskeresővé válását megelőző négy naptári negyedévben több munkaadóval állt munkaviszonyban, az álláskeresői járadék összegét valamennyi munkaadónál elért átlagkereset alapján kell az (1) bekezdés szerint kiszámítani.

(3) Ha az álláskereső átlagkeresete az (1) bekezdésben meghatározott időszakban nem állapítható meg, az álláskeresői járadék összegét az általa az álláskeresővé válását megelőzően betöltött utolsó munkakörben, illetőleg az ahhoz hasonló munkakörben elért kereset országos átlaga alapján kell megállapítani.

(4) Az egy napra járó álláskeresői járadék alapja az álláskereső havi átlagkeresetének harmincad része.

(5) Az álláskeresői járadék összege a folyósítás első szakaszában – amely a folyósítási időtartam feléig, de legfeljebb 91 napig terjed – az (1)–(4) bekezdés alapján meghatározott járadékalap 60 százaléka.

(6) Az álláskeresői járadék összege a folyósítási időtartam második szakaszában az álláskeresői járadékra való jogosultság kezdő napján hatályos kötelező legkisebb munkabér 60 százaléka.

(7) Ha az (1)–(3) bekezdés szerinti átlagkereset az álláskeresői járadék alsó határánál alacsonyabb, az álláskeresői járadék a folyósítási idő mindkét szakaszában az átlagkeresettel megegyező összeg.

(8) Az (5) bekezdés szerinti első szakaszban az álláskeresői járadék összegének alsó határa megegyezik a kötelező legkisebb munkabér – az álláskeresői járadékra való jogosultság kezdő napján hatályos – összegének 60 százalékal, felső határa pedig az így megállapított összeg kétszeresével. Az álláskeresői járadéknak a megszüntetését követő 90 napon belül történő ismételt megállapítása esetén alsó határként a kötelező legkisebb munkabérnek a korábbi jogosultság kezdő napján hatályos legkisebb összege 60 százalékát kell figyelembe venni.

(9) Az álláskeresői járadéknak a szünetelést követően történő folyósítása esetén – ha a szünetelés 540 napnál hosszabb ideig tartott – az álláskeresői járadék alsó határának számításánál a kötelező legkisebb munkabérnek az ismételt folyósítás kezdő napján hatályos összegét kell figyelembe venni.

(10) Amennyiben az álláskeresői járadékra jogosult korábbi munkahelyén rehabilitációs kereset-kiegészítésben részesült, úgy annak összegét az álláskeresői járadék alapját képező keresetbe be kell számítani. Az így megállapított álláskeresői járadék összege a kereset-kiegészítés (5) bekezdésben meghatározott százalékal arányosan az álláskeresői járadék felső határát meghaladhatja.”

7. § Az Flt. 27. §-át megelőzően a „Munkánélküli járadék folyósításának időtartama” alcím helyébe az „Álláskeresői járadék folyósításának időtartama” alcím, az Flt. 27. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„27. § (1) Az álláskeresői járadék folyósításának időtartamát (a továbbiakban: folyósítási idő) – a 25. § (4) bekezdésében foglaltak figyelembevételével – annak az időtartamnak az alapulvételével kell megállapítani, amennyit az álláskereső az álláskeresővé válást megelőző négy év alatt munkaviszonyban töltött. A munkaviszony időtartamába nem számítható be a munkaviszonynak az az időtartama, amely alatt az álláskereső álláskeresői járadékban részesült. Az előbbieken meghatározott négyéves időtartam meghosszabbodik a következő időtartamokkal, vagy azok egy részével, ha ezen időtartamok alatt munkaviszony nem állt fenn:

a) a sor-, valamint tartalékos katonai szolgálat, továbbá a polgári szolgálat,

b) a keresőképtelenséggel járó betegség,

c) a beteg gyermek ápolására igénybe vett táppénzes állomány,

d) a terhességi-gyermekágyi segély, a gyermekgondozási díj, a gyermekgondozási segély folyósítása,

e) a rokkantsági és a baleseti rokkantsági nyugdíj, a rendszeres szociális járadék, az átmeneti járadék, továbbá a bányászok egészségkárosodási járadéka folyósításának,

f) az előzetes letartóztatás, valamint a szabadságvesztés, és az elzárás büntetés,

g) az ápolási díj és a gyermeknevelési támogatás folyósítása időtartamával.

(2) Az álláskeresői járadék folyósítási idejét az (1) bekezdés szerinti munkaviszony időtartamának alapulvételével kell kiszámítani oly módon, hogy öt nap munkaviszony egy nap járadékfolyósítási időnek felel meg. Ha a kiszámítás során töredéknapp keletkezik, a kerekítés szabályait kell alkalmazni.

(3) Az álláskeresői járadék folyósításának leghosszabb időtartama 270 nap.

(4) Az álláskeresői járadék folyósításának kezdő napja az álláskeresőnek a munkaügyi központnál (illetőleg annak kirendeltségénél) történő jelentkezésének napja.

(5) Ha a munkaviszonyt az álláskeresővé válást megelőző 90 napon belül a munkavállaló rendes felmondással, továbbá a munkaadó rendkívüli felmondással szüntette meg, az álláskereső részére álláskeresői járadék az előbbieken meghatározott módon megszüntetett munkaviszony megszűnését követő 90 nap elteltével folyósítható, tekintet nélkül arra, hogy az álláskeresői járadék folyósításához szükséges feltételekkel rendelkezik.

(6) A folyósítási idő számítása szempontjából a munkaviszonyban töltött bármely időtartam csak egyszer vehető figyelembe. Ha az álláskereső az álláskeresői járadék folyósításának számára meghatározott időtartamát teljes mértékben nem vette igénybe, az ismételt folyósításnál a járadékfolyósítás időtartamának alapját képező munkaviszonyban töltött időt a tényleges járadékfolyósítási időtartamnak megfelelően csökkenteni kell.

(7) Az álláskeresőnek a munkaügyi központnál (illetőleg annak kirendeltségénél) történő jelentkezése és az álláskeresői járadék folyósításának az (5) bekezdésben foglaltak szerint megállapított kezdő napja közötti időtartam az álláskeresői járadék folyósításának idejébe nem számít be.

(8) Ha az álláskeresői járadékban részesülő személy a járadék folyósítási idejének kimerítését megelőzően határozatlan időtartamú, teljes vagy legalább napi négy óra munkaidejű, részmunkaidős munkaviszonyt létesít, kérelmére, a folyósítási időből még fennmaradó időtartamra járó juttatás összegének felét egy összegben ki kell fizetni. A kifizetés további feltétele, hogy az álláskeresői járadékban részesült személy a járadék megszüntetésétől a kifizetés előzőekben meghatározott napjáig folyamatosan munkaviszonyban álljon. A munkaviszony fennállását a munkaadó igazolja. A kérelmet az álláskeresői járadék folyósítási idejének lejártát követő 30 napon belül kell benyújtani, és a juttatást a kérelem benyújtásától számított 60 napon belül kell kifizetni.

(9) Ha az álláskereső részére a munkaügyi központ (illetőleg annak kirendeltsége) a (8) bekezdésben meghatározott összeget kifizette, úgy kell tekinteni, hogy az álláskereső az álláskeresői járadék folyósítási idejét kimerítette.”

8. § Az Flt. 28. §-át megelőzően a „Munkánélküli járadék folyósításának megszüntetése és szüneteltetése” alcím helyébe az „Álláskeresői járadék folyósításának megszüntetése és szüneteltetése” alcím, az Flt. 28–29. §-ai helyébe a következő rendelkezések lépnek:

„28. § (1) Meg kell szüntetni az álláskeresői járadék folyósítását, ha az álláskereső:

a) kéri,

b) az álláskeresői megállapodásban foglaltakat neki felróható okból nem teljesíti,

c) öregségi, rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíjra válik jogosulttá,

d) kereső tevékenységet folytat, kivéve a 29. § (1) bekezdésének e) pontjában foglaltakat,

e) olyan képzési lehetőséget fogad el, amelynek során a mindenkori kötelező legkisebb munkabér összegét elérő rendszeres támogatásban részesül,

f) oktatási intézmény nappali tagozatán folytat tanulmányokat,

g) meghalt,

h) az álláskeresői járadék folyósítási idejét kimerítette.

(2) Ha az álláskeresői járadék folyósításának megszüntetése az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott ok miatt, valamint a keresőtevékenység folytatása miatt úgy történik, hogy az álláskereső 36. § (1) bekezdése szerinti bejelentést elmulasztotta, az álláskereső részére álláskeresői járadék csak a folyósítás megszüntetésének kezdő napjától számított 90 nap elteltével folyósítható még akkor is, ha a jogosultsághoz szükséges feltételekkel egyébként rendelkezik.

29. § (1) Szüneteltetni kell az álláskeresői járadék folyósítását, ha az álláskereső

a) terhességi-gyermekágyi segélyben, gyermekgondozási díjban, illetőleg gyermekgondozási segélyben részesül, az ellátás folyósításának időtartamára,

b) előzetes letartóztatásban van, szabadságvesztés, elzárás büntetését tölti, kivéve ha a szabadságvesztés-büntetést pénzbüntetés átváltoztatása miatt állapították meg,

c) a 25. § (5) bekezdésében meghatározott közhasznú munkavégzés alatt,

d) rövid időtartamú, legfeljebb kilencven napig tartó kereső tevékenységet folytat, feltéve, hogy bejelentési kötelezettségének [36. § (1) bek.] eleget tett,

e) a 14. § (6) bekezdésében meghatározott keresetpótló juttatásban részesül.

(2) Ha az álláskeresői járadék folyósítása szünetelésének oka megszűnik, és fennállnak a 25. § (1) bekezdésében meghatározott feltételek, az álláskeresői járadékot a megállapító határozatban meghatározott feltételekkel – figyelemmel a 26. § (9) bekezdésében foglaltakra – tovább kell folyósítani.”

9. § Az Flt. 30. §-át megelőzően a „Nyugdíj előtti munkánélküli segély” alcím helyébe az „Álláskeresői segély” alcím, az Flt. 30. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„30. § (1) Az álláskereső kérelmére álláskeresői segélyt kell megállapítani, ha rendelkezik a 25. § (1) bekez-

désének c)–d) pontjában, továbbá (2)–(5) bekezdésében meghatározott feltételekkel, és

a) az álláskeresői járadékot részére legalább 180 nap időtartamra állapították meg, és annak folyósítását a 28. § (1) bekezdésének h) pontjában meghatározott ok miatt szüntették meg, és a kérelmét az álláskeresői járadék folyósításának megszüntetésétől számított 30 napon belül benyújtotta, vagy

b) álláskeresővé válását megelőző négy éven belül legalább 200 nap munkaviszonnyal rendelkezik, és álláskeresői járadékra nem jogosult, vagy

c) a kérelem benyújtásának időpontjában a reá irányadó öregségi nyugdíjkorhatár betöltéséhez legfeljebb öt év hiányzik, és legalább 140 napon át álláskeresői járadékban részesült, és az álláskeresői járadék folyósítása időtartamát kimerítette.

(2) Az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott esetben az álláskeresői segélyre való jogosultság további feltétele, hogy az álláskereső

a) az álláskeresői járadék folyósításának kimerítését követően három éven belül betöltötte az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott életkort, és

b) rendelkezik az öregségi nyugdíjhoz szükséges szolgálati idővel.

(3) Az álláskeresői segély összege a kérelem benyújtásának időpontjában hatályos kötelező legkisebb munkabér 40 százaléka. Ha a 26. § (1)–(3) bekezdése szerinti átlagkereset az előbbi összegnél alacsonyabb volt, az álláskeresői segély összege az átlagkeresettel megegyező összeg.

(4) Az álláskeresői segély

a) az (1) bekezdés a) pontjában meghatározott esetben 90 nap, amennyiben az álláskereső a kérelem benyújtásának időpontjában az 50. életévét betöltötte, 180 nap,

b) az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott esetben 90 nap,

c) az (1) bekezdés c) pontjában meghatározott esetben az álláskereső öregségi, rokkantsági, baleseti rokkantsági nyugdíj jogosultságának megszerzéséig terjedő időtartamra folyósítható.

(5) Az álláskeresői segély folyósításának kezdő napja az álláskeresői segély iránti kérelem benyújtását követő nap. Töredék hónap esetén az egy napra járó álláskeresői segély összege a (3) bekezdésben meghatározott összeg harmincad része.

(6) Meg kell szüntetni az álláskeresői segély folyósítását

a) a 28. § (1) bekezdésének a)–c) pontjában, valamint e)–g) pontjában meghatározott feltételek fennállása esetén, továbbá

b) ha az álláskereső az álláskeresői segély folyósítási időtartamát kimerítette.

(7) A (6) bekezdésben foglaltakon kívül az (1) bekezdés a)–b) pontjában meghatározott esetben meg kell szüntetni az álláskeresői segély folyósítását, ha az álláskereső kereső tevékenységet folytat, kivéve az alkalmi munkavállalói könyvvél folytatott kereső tevékenységet.

(8) Szüneteltetni kell az álláskeresői segély folyósítását a 29. § (1) bekezdésében meghatározott esetben.

(9) Az (1) bekezdés c) pontja alapján megállapított álláskeresői segély folyósítását a (8) bekezdésben foglaltakon kívül szüneteltetni kell

a) a kereső tevékenység időtartamára, függetlenül az időtartam mértékétől,

b) 90 napra, ha az álláskereső a 36. § (1) bekezdésében meghatározott bejelentési kötelezettséget elmulasztotta, továbbá

c) ha az álláskereső az álláskeresői segély folyósításának szünetelése alatt folytatott kereső tevékenység eredményeként álláskeresői járadékra szerzett jogosultságot. Ez utóbbi esetben az álláskeresői járadék folyósítási idejének kimerítését követően az álláskeresői segélyt kell tovább folyósítani.”

10. § Az Flt. 31. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„31. § Az álláskereső részére az álláskeresők támogatása (munkanélküli ellátás), valamint a vállalkozói járadék megállapításával, valamint a munkahelykereséssel kapcsolatos (ideértve a lakóhelyétől a munkaügyi központhoz történő oda- és visszautazást, valamint a munkaügyi központ által kezdeményezett foglalkozás-egészségügyi szakvélemény beszerzéséhez szükséges utazást is), a tömegközlekedési eszköz igénybevételeivel felmerült indokolt helyközi utazási költséget meg kell téríteni. Jogszabály az álláskereső részére az e §-ban felsorolt okokból felmerült, indokolt helyi utazási költségek megtérítéséről is rendelkezhet.”

11. § (1) Az Flt. 39. §-a (3) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(3) A Munkaerőpiaci Alapon belül – a pénzeszközök felhasználásának célja szerint – a következő alaprészeket kell elkülöníteni:*]

„a) szolidaritási alaprészt az álláskeresői járadék, az álláskeresői segély, a munkanélküli járadék, a pályakezdők munkanélküli segélye, az előnyugdíj, a nyugdíj előtti munkanélküli segély, az álláskeresőt ösztönző juttatás, a költségtérítés (31. §), valamint ezek juttatásával kapcsolatos postaköltség, továbbá a kifizetett ellátásokat terhelő, a társadalombiztosítási szabályokban meghatározott járulék, és a külön törvényben meghatározott egészségügyi hozzájárulás finanszírozására. Ezt az alaprészt terheli továbbá a nyugdíjbiztosítási igazgatási szervek által megállapított és folyósított korengedményes nyugdíjak fedezetére befizetett összegek és folyó évi kiadások különbözetének finanszírozása;”

(2) Az Flt. 39. §-a (3) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[*(3) A Munkaerőpiaci Alapon belül – a pénzeszközök felhasználásának célja szerint – a következő alaprészeket kell elkülöníteni:*]

„c) foglalkoztatási alaprészt a foglalkoztatást elősegítő támogatások, iskolarendszeren kívüli felnőttképzési támogatások, a nem az Állami Foglalkoztatási Szolgálat által nyújtott munkaerő-piaci szolgáltatások nyújtására, a re-

gionális képző központok munkaerő-piaci képzéssel kapcsolatos feladatainak finanszírozására, a MAT működtetésére, a társadalmi párbeszéd intézményeinek működéséhez és fejlesztéséhez való hozzájárulásra, a megyei (fővárosi) munkaügyi tanácsok működéséhez való hozzájárulásra, valamint a keresetpótló juttatással kapcsolatos postaköltség finanszírozására;”

12. § (1) Az Flt. 39/A. §-a (2) bekezdésének *d)* pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(2) A MAT a Munkaerőpiaci Alap tekintetében]

„*d)* véleményezi az álláskeresők támogatásaira, a foglalkoztatást elősegítő támogatásokra, a Munkaerőpiaci Alappal való gazdálkodásra vonatkozó jogszabálytervezeteket, valamint – a munkahelyteremtő támogatások kivételével – a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter egyedi döntéseinek tervezetét. A foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter az álláskeresők támogatásaira, a foglalkoztatást elősegítő támogatásokra, a munkahelyteremtést, foglalkoztatási szerkezetátalakítást elősegítő programok és támogatások szabályaira vonatkozó, a Munkaerőpiaci Alap rehabilitációs alaprészéből nyújtható támogatásra vonatkozó, valamint a 19. § (2) bekezdésében meghatározott támogatásra vonatkozó rendeletet a MAT véleményének meghallgatása nélkül adja ki, ha a MAT álláspontja az erről szóló előterjesztés benyújtását követő 30 napon belül nem született meg;”

(2) Az Flt. 39/A. §-a a következő (8) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (8)–(10) bekezdés számozása (9)–(11) bekezdésre változik:

„(8) A foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter a Munkaerőpiaci Alap évvégi egyenlegének megóvása érdekében – a MAT véleményének, továbbá a képzési alaprész tekintetében az oktatási miniszter véleményének meghallgatásával – dönthet

a) a keletkezett többletbevételek – iskolarendszerű és felnőttképzési célú arányainak megtartásával történő – felhasználásának mértékéről,

b) a kiadások évközi ütemezésének módosításáról,

c) a Munkaerőpiaci Alap 39. § (3) bekezdésének *c)*, valamint *e)*–*g)* pontjaiban meghatározott alaprészek tekintetében a kiadások csökkentéséről.”

13. § (1) Az Flt. 43. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A foglalkoztatási alaprész iskolarendszeren kívüli felnőttképzési célra szolgáló keretre (a továbbiakban: felnőttképzési célú keret), központi keretre és a megyei (fővárosi) munkaügyi központok által felhasználható (decentralizált) keretre, továbbá a regionális képző központok munkaerő-piaci képzési és képzéssel kapcsolatos feladatainak ellátását szolgáló képzési keretre (a továbbiakban: képzési keret) osztható fel. A rehabilitációs alaprész központi keretre és decentralizált keretre osztható fel.”

(2) Az Flt. 43. §-ának (5) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) A foglalkoztatási alaprész képzési keretét, valamint a felnőttképzési célú keretét az alaprészen belül elkülönítetten kell kezelni.”

(3) Az Flt. 43. §-ának (6) bekezdése a következő *f)* ponttal egészül ki:

[A felnőttképzési keret felhasználható]

„*f)* az Fktv. 26. §-ának (2) bekezdésében meghatározott célra.”

(4) Az Flt. 43. §-a a következő (7)–(8) bekezdéssel egészül ki, ezzel egyidejűleg a jelenlegi (7)–(8) bekezdés számozása (9)–(10) bekezdésre változik:

„(7) A (6) bekezdésben meghatározott célokon kívül a felnőttképzési keret legfeljebb 2 százaléka

a) a munkaügyi központoknak a szakképzési hozzájárulási kötelezettség saját munkavállalók képzésére fordítható kötelezettséghányada felhasználásával, ellenőrzésével összefüggő, továbbá a nyilvántartásba vett felnőttképzési intézmények jogszzerű tevékenységének ellenőrzésével kapcsolatban külön jogszabályban meghatározott feladatai ellátására, valamint

b) a Felnőttképzési Akkreditáló Testületnek a felnőttképzési intézmények intézményi- és program-akkreditációt követően fennálló kötelezettségei teljesítésének, illetve az akkreditációs feltételek fennállásának ellenőrzésével összefüggő, külön jogszabályban meghatározott feladatai ellátására használható fel.

(8) A képzési keretet a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter a foglalkoztatási alaprész (ideértve a felnőttképzési keretet is) pénzeszközeinek felhasználási célok szerinti felosztása előtt hozza létre a foglalkoztatási alaprészen belül. A képzési keret a regionális képző központok – a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter által meghatározott – képzési és képzéssel kapcsolatos feladatainak finanszírozására használható fel.”

14. § (1) Az Flt. 46/A. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Ha az álláskereső álláskeresői járadékra és vállalkozói járadékra egyaránt jogosult, mindkét ellátást meg kell állapítani, és az álláskeresői járadék folyósításának kezdő időpontja nem lehet korábbi, mint a vállalkozói járadék folyósítási idejének kimerítését követő nap.”

(2) Az Flt. 46/A. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) Az álláskeresői járadékra való jogosultság, illetőleg a vállalkozói járadékra való jogosultság időtartamát akkor kell összeszámítani, ha az álláskereső legalább az egyik ellátás megállapításához szükséges jogosultsági időtartamnak több mint a felét megszerezte, és a két időtartam összege eléri legalább az egyik ellátás megállapításához szükséges jogosultsági időtartam mértékét. Ebben az esetben azt az ellátást kell megállapítani, amely jogosultsági időtartamának több mint a felével az álláskereső rendelkezik. Ha az álláskereső mindkét ellátás jogosultsági időtar-

tamának több mint a felét megszerezte, azt az ellátást kell megállapítani, amelynek jogosultsági időtartama az állás-keresővé válást megelőzte.”

15. § Az Flt. 52. §-át követően „Munkaerőfejlesztő és képző központ” alcím helyébe a „Regionális képző központ” alcím lép, és az Flt. a következő új 53. §-sal egészül ki:

„53. § (1) Az emberi erőforrás fejlesztése országos és regionális feladatainak ellátása érdekében a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter regionális képző központokat (a továbbiakban: képző központ) létesít és működtet. A képző központ szervezeti és működési szabályzatát a miniszter hagyja jóvá.

(2) A képző központ központi költségvetési szerv.

(3) Felhatalmazást kap a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter, hogy rendeletben meghatározza a képző központ feladatait, a képző központ irányítását ellátó szervet, a képző központ vezetőjének jogállását, kinevezésének rendjét, a képző központ irányításának rendjét és szabályait, a képző központ és a munkaügyi központ – a Munkaerőpiaci Alapból támogatott – munkaerő-piaci képzések lebonyolításával kapcsolatos együttműködését, a képző központ feladatai ellátásának finanszírozását, a képzési keret felhasználásának szabályait.”

16. § Az Flt. 57/A. §-ának (3) bekezdése az alábbi új c) ponttal egészül ki, és ezzel egyidejűleg a jelenlegi c) pont megjelölése d) pontra változik:

[57/A. § (3) A (2) bekezdés alapján nyilvántartásba vett adatokból]

„c) a központi és területi idegenrendészeti hatóság a külföldiek beutazásához és tartózkodásához kapcsolódó, törvényben meghatározott feladataik ellátása céljából az a)–d) és f)–h) pontjai,”

[szerinti adatok igénylésére jogosultak]

17. § Az Flt. 58. §-a (5) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(5) E törvény alkalmazásában:]

„d) álláskereső: az a személy, aki

1. a munkaviszony létesítéséhez szükséges feltételekkel rendelkezik, és
2. oktatási intézmény nappali tagozatán nem folytat tanulmányokat, és
3. öregségi nyugdíjra nem jogosult, és
4. az alkalmi foglalkoztatásnak minősülő jogviszony kivételével munkaviszonyban nem áll és egyéb kereső tevékenységet sem folytat, és
5. az 1–4. alpontokban meghatározott körülményeiben bekövetkezett változást annak bekövetkeztétől számított 8 napon belül bejelenti a munkaügyi központ kirendeltségének,
6. maga is aktívan keres munkahelyet, és
7. elhelyezkedése érdekében a munkaügyi központ kirendeltségével álláskeresési megállapodást köt, és

8. a megfelelő munkahelyre szóló állásajánlatot elfogadja, és

9. akit a munkaügyi központ kirendeltsége álláskeresőként nyilvántart.

Az 1. pontban foglalt rendelkezés alkalmazása során az EGT állampolgár álláskeresőként akkor is nyilvántartásba vehető, ha Magyarországon engedély alapján végezhet munkát. A 7. pontban meghatározott álláskeresési megállapodás az álláskereső a munkaügyi központ kirendeltségénél történő jelentkezései gyakoriságát, az álláskeresőnek az álláskeresése érdekében folytatott tevékenységének, a munkába lépés vállalt időpontjának, az álláskereső által keresett munkahely főbb jellemzőinek meghatározását tartalmazza.”

18. § Az Flt. 58. §-a (8) bekezdésének b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[(8) Felhatalmazást kap a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter, hogy rendeletben határozza meg]

„b) az álláskeresőként való nyilvántartásba vétel, valamint a nyilvántartásból való törlés részletes feltételeinek, továbbá az álláskeresési megállapodás,”

[szabályait].

19. § (1) A törvény – a 13. § és 15–16. § kivételével – 2005. november 1-jén lép hatályba. A törvény 13. §-ának (3) bekezdése, valamint 16. §-a a kihirdetést követő 8. napon, a törvény 13. §-ának (1)–(2) bekezdése, valamint (4) bekezdése és 15. §-a 2006. január 1-jén lép hatályba.

(2) A törvény hatálybalépésével egyidejűleg hatályát veszti az Flt. 14. §-ának (9) bekezdéséből a „munkanélküli járadék, illetve” kifejezés, az Flt. 14. §-ának (10) bekezdéséből a „munkanélküli járadék, illetve” kifejezés, az Flt. 32. §-át megelőzően az „Álláskeresést ösztönző juttatás” alcím, az Flt. 32–34. §-a, 46. §-a (1) bekezdésének f) pontjából a „a javító-nevelő munka, a szigorított javító-nevelő munka” kifejezés, továbbá 58. §-a (6) bekezdésének d) pontja, valamint a felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény 11. §-a és a 10. §-át követően „A regionális képző központ” alcím.

(3) Az Flt. 45. §-a (5) bekezdésében a „munkanélküli járadék” kifejezés helyébe „vállalkozói járadék” kifejezés, 51/A. §-a (4) bekezdésében a „28. § (3) bekezdésében” szövegrész helyébe a „28. § (2) bekezdésében” szövegrész, az 54. §-a (3) bekezdésében az „58. § (6) bekezdése d) pontjának 2., valamint 6. alpontjában” szövegrész helyébe az „58. § (5) bekezdés d) pontjának 5. alpontjában” szövegrész, az 58. §-a (6) bekezdésének b) pontjában az „és 59. §-ának c) pontjában” szövegrész helyébe az „és 59. §-a (2) bekezdésének c) pontjában” szövegrész lép.

(4) Az Flt. 8. §-ának (1) bekezdésében, 8. §-a (4) bekezdésének a) pontjában, 14. §-a (1) bekezdésének a) pontjában, 14. §-ának (8) bekezdésében, 14/A. §-ában, 16. §-a (1) bekezdésében, 16/A. §-a (1) bekezdésének b) pontjában, 16/A. §-ának (4) bekezdésében, a 16/B. §-át megelő-

zõ alcímében, 16/B. §-ának *b)* és *d)* pontjában, 17. §-ának *c)* pontjában, 18/A. §-ának (2) bekezdésében, a 19/A. §-át megelőző alcímében, 19/A. §-ában, 19/B. §-ának (2) bekezdésében, 21. §-ának (4) bekezdésében, 39. §-a (2) bekezdésének *b)* pontjában, 39. §-a (3) bekezdésének *b)* és *h)* pontjában, 39. §-ának (6) bekezdésében, 39/A. §-a (3) bekezdése *a)* pontjának 2. alpontjában, 50/A. §-ának *a)* pontjában, 51/A. §-ának (1)–(2) és (9) bekezdésében, 54. §-ának (3) bekezdésében, 55. §-a (1) bekezdésének *a)* pontjában, 58. §-a (5) bekezdésének *k)* és *l)* pontjában a „munkanélküli(ek)” kifejezés helyébe „álláskereső(k)” kifejezés lép.

(5) Az Flt. 39. §-át megelőző címben, 39/A. §-a (2) bekezdése *e)* pontjának 3. alpontjában, 39/A. §-a (4) bekezdése *b)* pontjának 2. alpontjában, 48. §-a (1) bekezdésének *f)–g)* pontjában, 50. §-a (1) bekezdésének *i)* pontjában, 50. §-a (3) bekezdésének *a)* pontjában, 50/A. §-ának *c)* pontjában, 54/A. §-ának (1) bekezdésében, 55. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában, 56. §-a (2) bekezdésének *a)–b)* pontjában, 57/A. §-ának (1) bekezdésében, 57/A. §-a (2) bekezdésének *e)* pontjában, 57/C. §-a (1) bekezdésének *c)–d)* pontjában a „munkanélküli ellátás(ok)” kifejezés alatt az „álláskereső támogatása” kifejezést is érteni kell.

(6) Az Flt. Preambulumában, a 2. §-ának (1) bekezdésében, 8. §-a (5) bekezdésének *c)* pontjában, 8. §-a (6) bekezdésének *c)* pontjában, 39. §-a (2) bekezdésének *a)* pontjában a „munkanélküliek ellátása” szövegrész „álláskereső támogatása” szövegrészre változik.

(7) Az Flt. 14. §-a (1) bekezdésének *b)* pontjában, 51/A. §-ának (1) és (4) bekezdésében, 58. §-a (5) bekezdésének *k)* pontjában, 58. §-a (8) bekezdésének *a)* pontjában, 59. §-ának (2) bekezdésében a „a munkanélküli járadék” kifejezésen „álláskereső járadék, álláskeresői segély” kifejezést is érteni kell.

(8) Ahol más jogszabály munkanélkülit említ, azon álláskeresőt kell érteni.

(9) Ahol más jogszabály

a) munkanélküli ellátást említ, azon az álláskereső támogatását is,

b) munkanélküli járadékot említ, azon az álláskeresői járadékot és az álláskeresői segélyt is érteni kell.

(10) A 2005. november 1-jét megelőzően munkanélküliként nyilvántartásba vett, és ez időpontot megelőzően munkanélküli ellátásban, azt követően pedig álláskeresői támogatásban nem részesülő személyt a munkaügyi központ kirendeltségénél történő legközelebbi jelentkezésekor álláskeresőként kell nyilvántartásba venni, ha megfelel az Flt. 58. §-a (5) bekezdésének *d)* pontjában meghatározott feltételeknek. A feltételek fennállásának hiánya esetén törölni kell a nyilvántartásból.

(11) A 2005. november 1-jét megelőzően megállapított, és ebben az időpontban folyósított munkanélküli ellátást a

2005. október 31-én hatályos szabályok szerint tovább kell folyósítani azzal, hogy az ellátás folyósítása során a 2005. november 1-jétől a munkaügyi központ kirendeltségével való együttműködésre az álláskeresővel kötött álláskeresői megállapodásra vonatkozó szabályokat kell megfelelően alkalmazni.

(12) Annak részére, akinek munkanélküli járadékra, nyugdíj előtti munkanélküli segélyre, álláskeresőt ösztönző juttatásra való jogosultsága 2005. november 1-jét megelőzően keletkezik, és ezen ellátásokra való kérelmét legkésőbb 2005. október 31-én benyújtja, ezen ellátásokat a 2005. október 31-én hatályos szabályok szerint kell megállapítani.

(13) Annak részére, akinek a munkanélküli járadék, nyugdíj előtti munkanélküli segély, álláskeresőt ösztönző juttatás folyósítása 2005. november 1-jén vagy ezt követően szünetel, a szünetelésre okot adó körülmény megszűnését követően az ellátását a 2005. október 31-én hatályos szabályok szerint kell tovább folyósítani.

(14) Az az álláskereső, aki

a) e törvény kihirdetése napján az Flt. 58. §-a (5) bekezdésének *a)* pontjában meghatározott munkaviszonyban (a továbbiakban: munkaviszony) áll, és

b) e törvény kihirdetését megelőző négy éven belül legálább 200 nap munkaviszonnyal rendelkezik, és

c) e törvény hatálybalépése napján vagy azt követően az *a)* pont szerinti munkaviszonya úgy szűnik meg, hogy álláskeresői járadékra nem szerez jogosultságot, álláskeresővé válása esetén munkanélküli járadékra jogosult, feltéve, ha az erre irányuló kérelmet a munkaviszony megszűnésétől számított 15 napon belül benyújtotta.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2005. évi LXXI. törvény

az alkalmi munkavállalói könyvvvel történő
foglalkoztatásról és az ahhoz kapcsolódó közterhek
egyszerűsített befizetéséről szóló
1997. évi LXXIV. törvény módosításáról*

1. § Az alkalmi munkavállalói könyvvvel történő foglalkoztatásról és az ahhoz kapcsolódó közterhek egyszerűsített befizetéséről szóló 1997. évi LXXIV. törvény

* A törvényt az Országgyűlés a 2005. június 27-i ülésnapján fogadta el.

(a továbbiakban: Amk. tv.) 1. §-ának (2) bekezdése a következő c)–e) pontokkal egészül ki:

[Alkalmi munkavállalói könyvvel foglalkoztatható]

„c) az a külföldi személy, aki a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.) 7. §-ának (2) bekezdése szerint engedély nélkül foglalkoztatható,

d) az a külföldi személy, aki magyar állampolgárral Magyarországon együtt élő házastárs, továbbá a magyar állampolgár olyan özvegye, aki az elhunyt házastárssal annak halála előtt legalább egy évig Magyarországon együtt élt,

e) a c)–d) pontok hatálya alá nem tartozó külföldi személy a 2/B. § (2) bekezdésében meghatározott munkavégzés keretében.”

2. § Az Amk. tv. 2. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Az 1. § (1) bekezdése a) pontjában meghatározott munkáltatónál alkalmi foglalkoztatásnak nem minősülő munkaviszony keretében foglalkoztatott munkavállaló az ugyanazon munkáltatónál fennálló munkaviszonya szerinti munkakörébe tartozó feladatok ellátására alkalmi munkavállalói könyvvel nem foglalkoztatható.”

3. § (1) Az Amk. tv. a következő új 2/A. §-sal egészül ki:

„2/A. § (1) A 2. § (3) bekezdésében foglaltaktól eltérően az 1. § (1) bekezdésének a) pontja hatálya alá tartozó több, de legalább három

a) természetes személy munkáltatónál, vagy

b) kiemelten közhasznú szervezetként nyilvántartásba vett munkáltató esetében a munkáltató tevékenységi köréhez közvetlenül kapcsolódó

alkalmi foglalkoztatás esetében a munkavállaló összesen kettőszáz napot tölthet alkalmi munkavállalásnak minősülő munkaviszonyban.

(2) Ha a munkavállalót az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott munkáltatók mellett más munkáltató is foglalkoztatja alkalmi foglalkoztatásnak minősülő munkaviszony keretében, az alkalmi munkavégzés időtartama egy éven belül nem haladhatja meg együttesen a kettőszáz napot, ezen belül az (1) bekezdés a) és b) pontjában meghatározott körbe nem tartozó munkáltatóknál munkáltatóként a kilencven, együttesen a százhusz napot.”

(3) Az (1)–(2) bekezdésben foglaltak alkalmazása szempontjából a természetes személy munkáltató, illetve a vele egy háztartásban élő, a Ptk. 685. §-ának b) pontja szerinti hozzátartozója egy munkáltatónak minősül.

(4) Az (1)–(2) bekezdés alkalmazásában nem tekinthető természetes személy munkáltatónak az egyéni vállalkozó a vállalkozása tevékenységi köréhez kapcsolódó foglalkoztatással összefüggésben.”

4. § Az Amk. tv. a következő új 2/B. §-sal egészül ki:

„2/B. § (1) A mezőgazdasági (különösen növénytermesztés, állattenyésztés, halászat) tevékenységet végző munkavállalónak az Mt. 117. §-a (1) bekezdésének j) pontja szerinti időnymunka keretében történő foglalkoztatása során a 2. § (1) bekezdésének b) pontjában foglalt rendelkezés nem alkalmazható.

(2) Az 1. § (2) bekezdésének e) pontjában meghatározott külföldi személy az (1) bekezdésben megjelölt időnymunka keretében egy évben legfeljebb hatvan napot tölthet alkalmi foglalkoztatásnak minősülő munkaviszonyban, és munkavállalása során a 2. § (1) bekezdésének b)–c) pontjaiban, a 2. § (3) bekezdésében, valamint a 2/A. § (2) bekezdésében foglalt rendelkezések nem alkalmazhatók.”

5. § (1) Az Amk. tv. 5. §-ának (1)–(2) bekezdése helyébe a következő (1)–(3) bekezdés lép, ezzel egyidejűleg a (3)–(9) bekezdés számozása (4)–(10) bekezdésre változik:

„(1) Az AM könyvet ellenszolgáltatás nélkül a munkavállaló lakóhelye, illetőleg tartózkodási helye szerint illetékes megyei (fővárosi) munkaügyi központ kirendeltsége állítja ki a munkavállaló kérelmére.

(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően a Magyarországon lakóhellyel, illetve tartózkodási hellyel nem rendelkező munkavállaló részére az AM könyv kiállítása, legigazolása, illetve az éves igazolások kiadása

a) a foglalkoztatás helye szerinti munkaügyi központ székhelye szerinti kirendeltség,

b) a Pest Megyei Munkaügyi Központ illetékességi területén a váci kirendeltség,

c) a fővárosban a Fővárosi Munkaügyi Központ VIII. kerületi kirendeltsége illetékességébe tartozik.

(3) Az AM könyv kiállítására – Magyarországon lakóhellyel, illetőleg tartózkodási hellyel nem rendelkező külföldi munkavállaló alkalmi foglalkoztatása kivételével – a megyei (fővárosi) munkaügyi központ kirendeltsége és a települési önkormányzat jegyzője (a továbbiakban: kiállító) megállapodást köthet. Ebben az esetben a megyei (fővárosi) munkaügyi központ kirendeltsége rendelkezésre bocsátja az AM könyv nyomtatványokat.”

(2) Az Amk. tv. 5. §-a korábbi (7) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„(7) Az AM könyv kiállítására illetékes munkaügyi központ kirendeltsége, illetve a Fővárosi Munkaügyi Központ a tárgyévét követő február 15-éig adatot szolgáltat a székhelye szerint illetékes megyei nyugdíjbiztosítási igazgatóságnak (kirendeltségnek) és a megyei egészségbiztosítási pénztárnak (kirendeltségnek).”

6. § Az Amk. tv. 6. §-ának (1)–(2) és (7) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az AM könyv első oldala a munkavállaló személyi adatait (név, leánykori név, anyja neve, születési hely és idő), TAJ-számát tartalmazza, mely adatokat a kiállító szerv személyi azonosításra alkalmas hatósági igazolvány, illetve TAJ-számot tartalmazó hatósági igazolvány alapján állít ki. Magyarországon lakóhellyel, illetve tartózkodási hellyel nem rendelkező munkavállaló esetén az AM könyv kiadásával egyidejűleg a munkaügyi kirendeltség megkeresi az illetékes megyei (fővárosi) egészségbiztosítási pénztárt a TAJ-szám kiadása érdekében. A TAJ-szám kiadásáról szóló értesítésnek a munkaügyi kirendeltség részére történő kézbesítésétől számított 8 napon belül a kirendeltség írásban felszólítja a munkavállalót az AM könyv bemutatására a TAJ-szám bejegyzése céljából. A munkavállaló az értesítés kézbesítésétől számított 8 napon belül köteles a felszólításnak eleget tenni.

(2) A munkáltatónak a munkavállaló munkába lépésekor – naponként – az AM könyvben a munkáltató neve és székhelye, adószáma vagy adóazonosító jele, a munkavégzés helye és napja, a munkakör, a kifizetendő munkadíj rovatokat kell kitöltenie. A közteherjegy helyén aláírásával igazolja a munka megkezdésének a tényét. A munkáltatónak a munkavégzés befejezésekor kell naponta a közteherjegyet a megfelelő rovatba beragasztani, és ezt követően azt aláírásával kell érvényesítenie.”

„(7) A munkavállalónak a napi munkába lépést követő munkáltatói bejegyzések után az AM könyvet magánál kell tartania.”

7. § Az Amk. tv. 7. §-a (1) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„A Kincstár ezen összegből 58%-ot a Nyugdíjbiztosítási Alapnak, 33%-ot az Egészségbiztosítási Alapnak, 9%-ot a Munkaerőpiaci Alapnak utal át.”

8. § Az Amk. tv. 8. §-ának (5)–(6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(5) Az alkalmi munkavállaló a (4) bekezdésben meghatározott jogosultságát az AM könyvbe beragasztott közteherjeggyel igazolja.

(6) Az (1) bekezdésben említett bérjövédelmet nem kötelező bevallania annak a magánszemélynek, akinek ez a jövedelme kevesebb, mint a munkabér mindenkor legkisebb összegének (minimálbér) éves összege, és az Szja. alkalmazásában adóterhet nem viselő járandóságnak minősülő jövedelmén kívül más, Szja. szerinti adóbevallás alá eső adóköteles jövedelme nem volt.”

9. § Az Amk. tv. melléklete helyébe e törvény *melléklete* lép.

10. § (1) E törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2005. augusztus 1-jén lép hatályba.

(2) E törvény 7. §-a 2006. január 1-jén lép hatályba.

(3) 2006. január 1-jén hatályát veszti az Amk. tv. 7. §-ának (2) bekezdése, valamint mellékletének „Az alkalmi foglalkoztatás során kifizetett munkadíj, a közteherjegy és az ellátási alap sávjai, ha a munkáltató – külön jogszabályban foglaltak szerint – a munkaügyi központ által munkanélküliként nyilvántartott személyt foglalkoztat” címe, valamint az azt követő táblázat.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az Amk. tv. 3. § (2) bekezdése *d)* pontjában „a foglalkoztatás elősegítéséről és a munkanélküliek ellátásáról szóló 1991. évi IV. törvény (a továbbiakban: Flt.)” szövegrész helyébe „az Flt.” szövegrész lép.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Melléklet
a 2005. évi LXXI. törvényhez

[Melléklet
az 1997. évi LXXIV. törvényhez]

Az alkalmi foglalkoztatás során kifizetett munkadíj,
a közteherjegy és az ellátási alap sávjai

Ha a kifizetett munkadíj (Ft/nap)		A közteherjegy értéke (Ft/nap)	Az ellátási alap (Ft/nap)
1.	1800–2399	400	2400
2.	2400–2999	700	3200
3.	3000–3599	900	4000
4.	3600–4600	1100	4800

Az alkalmi foglalkoztatás során kifizetett munkadíj,
a közteherjegy és az ellátási alap sávjai,
ha a munkáltató – külön jogszabályban foglaltak
szerint – a munkaügyi központ által munkanélküliként
nyilvántartott személyt foglalkoztat

Ha a kifizetett munkadíj (Ft/nap)		A közteherjegy értéke (Ft/nap)	Az ellátási alap (Ft/nap)
1.	1200–1599	200	1370
2.	1600–2099	400	1830
3.	2100–2599	500	2460
4.	2600–3099	600	3300
5.	3100–4000	800	4140

2005. évi LXXII. törvény

**a prémiumévek programról és a különleges
foglalkoztatási állományról szóló
2004. évi CXXII. törvény,
valamint a társadalombiztosítás
pénzügyi alapjainak és a társadalombiztosítás
szerveinek állami felügyeletéről szóló
1998. évi XXXIX. törvény módosításáról***

1. § (1) A prémiumévek programról és a különleges foglalkoztatási állományról szóló 2004. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Péptv.) preambuluma a következőkre változik:

„Az Országgyűlés a közszférában töltött életpálya elismerésének és méltó lezárásának lehetővé tétele, valamint a feladat-alapú közigazgatás megteremtéséhez való rugalmas alkalmazkodás biztosítása érdekében, továbbá a közszférán kívül a munka világából történő fokozatos távozás lehetőségének biztosítására a következő törvényt alkotja.”

(2) A Péptv. 1. §-a a következő új (2) bekezdéssel egészül ki, egyúttal a jelenlegi § szövege (1) bekezdésre változik:

„(2) Az (1) bekezdésben foglaltaktól eltérően, a 2. § 4. c) pontjában, a 4/A. §-ban, illetve a 6/A. §-ban foglaltak hatálya kiterjed valamennyi, költségvetési fenntartási körbe nem tartozó munkavállalóra és munkáltatójukra.”

(3) A Péptv. 3. §-át megelőző alcím a következőre változik:

„A prémiumévek program a közszférában”

(4) A Péptv. 4. §-át követően a következő új alcímmel, valamint 4/A. §-sal egészül ki:

„A prémiumévek program a költségvetési fenntartási körbe nem tartozó munkáltatóknál

4/A. § (1) A prémiumévek programban való részvétel feltétele, hogy

a) a programban részt vevő legfeljebb három éven belül előrehozott öregségi nyugdíjra, vagy öregségi nyugdíjra jogosulttá válik, feltéve, hogy előrehozott öregségi nyugdíjra nem jogosult, illetve csökkentett összegű előrehozott öregségi nyugdíjban nem részesül, valamint további, foglalkoztatásra irányuló jogviszonnyal nem rendelkezik,

b) a programban részt vevő összesen legalább huszonöt év munkaviszonyban, közalkalmazotti, közszolgálati, szolgálati, ügyészségi, bírósági, igazságügyi alkalmazotti szolgálati jogviszonyban, hivatásos nevelőszülői jogviszonyban, ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszonyban töltött idővel rendelkezik,

c) a programban részt vevő további foglalkoztatására az Mt. 89. §-ának (3) bekezdése szerint a munkáltató működésével összefüggő okból nincs lehetőség,

d) a határozatlan idejű munkaviszonyban álló programban részt vevő hozzájárul:

da) a határozatlan idejű munkaviszony helyett határozott időre szóló munkaviszony, továbbá

db) teljes munkaidő helyett legalább napi 4, illetve heti 20 órát kitevő részmunkaidő, valamint – a programban részt vevőnek a munkaszerződés módosítása időpontjában érvényes munkabére alapulvételével – ennek megfelelő mértékű munkabér,

dc) a munkáltató által mérlegelési jogkörében felajánlott, a programban részt vevő iskolai végzettségének és képzettségének megfelelő munkakör kikötéséhez, és

e) elfogadja munkaviszonya tekintetében a prémiumévek programban történő részvétellel összefüggésben e törvényben meghatározott, az Mt.-ben foglaltaktól eltérő szabályokat.

(2) A prémiumévek programban való részvételt a munkáltató mérlegelési jogkörében ajánlja fel a munkavállaló részére. A munkaviszony megszűnésére a 4. § (1) bekezdésében foglaltakat megfelelően alkalmazni kell.

(3) A programban részt vevőt a munkáltató eredeti munkakörében, vagy az (1) bekezdés dc) pontja szerinti munkaszerződés-módosításkor megállapított munkakörben foglalkoztatja. Amennyiben a munkáltató a programban részt vevő számára munkát nem tud biztosítani, az állásidőre vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.”

(5) A Péptv. a következő új 6/A. §-sal egészül ki:

„6/A. § (1) A 4/A. §-ban szabályozott prémiumévek programhoz, illetve a munka világából való fokozatos kivonuláshoz kapcsolódó nyugdíjjárulék-, nyugdíjbiztosítási járulék-, illetve magánnyugdíjpénztári tagdíj-kiegészítés mértéke a programban részt vevőnek a munkaszerződés módosítását közvetlenül megelőzően érvényes havi bruttó munkabére utáni, valamint a Péptv. 4/A. § (1) bekezdés db) pontjában meghatározott munkabére után számított nyugdíjjárulék, nyugdíjbiztosítási járulék, illetve magánnyugdíjpénztári tagdíj különbözete, de személyenként legfeljebb az igényléskor érvényes, teljes munkaidőre járó kötelező legkisebb munkabér kétszerese után számított nyugdíjjárulék, nyugdíjbiztosítási járulék, illetve magánnyugdíjpénztári tagdíj fele, megtérítésének forrása a Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprésze.

(2) Ha a munkáltató neki felróható okból nem felel meg a prémiumévek programhoz, illetve a munka világából való fokozatos kivonuláshoz kapcsolódó nyugdíjjárulék-, nyugdíjbiztosítási járulék-, illetve magánnyugdíjpénztári tagdíj-kiegészítés külön jogszabályban meghatározott feltételeinek, az ok bekövetkezésétől számított időre megállapított járulék-, illetve tagdíj-kiegészítést a Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprészeinek köteles megtéríteni.

(3) A prémiumévek programhoz, illetve a munka világából való fokozatos kivonuláshoz kapcsolódó nyugdíjjárulék-, nyugdíjbiztosítási járulék-, illetve magánnyugdíj-

* A törvényt az Országgyűlés a 2005. június 27-i ülésnapján fogadta el.

pénztári tagdíj-kiegészítés megállapítása érdekében a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 41. §-a (5) bekezdésének a)–c) pontjában meghatározott adatok kezelhetők.”

(6) A Péptv. 7. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Felhatalmazást kap a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszter a pénzügyminiszterrel egyetértésben, hogy rendeletben állapítsa meg a 4/A. §-ban szabályozott prémiumévek programhoz, illetve a munka világából történő fokozatos kivonuláshoz kapcsolódó nyugdíj-járulék-, nyugdíjbiztosítási járulék-, illetve magánnyugdíjpénztári tagdíj-kiegészítés feltételeit, a támogatás nyújtásával és felhasználásának ellenőrzésével kapcsolatos szabályokat.”

2. § A társadalombiztosítás pénzügyi alapjainak és a társadalombiztosítás szerveinek állami felügyeletéről szóló 1998. évi XXXIX. törvény a következő új 9/A–9/C. §-okkal egészül ki:

„9/A. § (1) Az alapok forrásainak – a munkavállalók és a munkáltatók által befizetett, illetve a költségvetés által átvállalt járulékoknak, hozzájárulásoknak és egyéb befizetéseknek – hatékony felhasználását az egészségbiztosítási ágazat tekintetében az Egészségbiztosítási Ellenőrző Testület, a nyugdíjbiztosítási ágazat tekintetében a Nyugdíjbiztosítási Ellenőrző Testület (a továbbiakban együtt: Testület) az e törvényben meghatározottak szerint ellenőrzi.

(2) A Testület a feladatköre által érintett biztosítási ág tekintetében

a) véleményezi az alapok zárszámadására vonatkozó törvény tervezetét;

b) évente értékeli a biztosítási ág helyzetét, működési feltételeinek alakulását;

c) vizsgálatot, illetve ellenőrzést kezdeményezhet az alapok kezelésével és felhasználásával összefüggő kérdésekben.

(3) A Testület tagjai számára – feladatuk ellátásához, a Testület elnökének megkeresésére – a központi hivatali szervek vezetői az igazgatási szerv kezelésében levő iratokba betekintést biztosítanak. Az igazgatási szerv kezelésében levő iratban található személyes adatokat a Testület tagjai egyedi azonosításra alkalmatlan formában ismerhetik meg.

(4) A központi hivatali szervek vezetői az adott biztosítási ágra vonatkozó éves beszámolókat, könyvvizsgálói jelentéseket, továbbá külön jogszabály alapján a feladatkörrel rendelkező miniszter és a pénzügyminiszter számára készítendő szakmai tartalmú beszámolókat megküldik az adott Testületnek.

(5) A Testület a feladatával összefüggésben tudomására jutott adatok, információk tekintetében az adatvédelmi törvényben foglalt rendelkezésekre figyelemmel jár el.

(6) A Testület tevékenységéről évente tájékoztatást ad az Országos Érdekegyeztető Tanácsnak (a továbbiakban: OÉT), beszámol az Országgyűlés illetékes bizottságának.

9/B. § (1) Az Egészségbiztosítási Ellenőrző Testületnek 9, a Nyugdíjbiztosítási Ellenőrző Testületnek 11 tagja van.

(2) Az Egészségbiztosítási Ellenőrző Testület három tagjára az OÉT munkáltatói oldala együttesen, három tagjára az OÉT munkavállalói oldala együttesen, további három tagjára a Kormány tesz javaslatot.

(3) A Nyugdíjbiztosítási Ellenőrző Testület három tagjára az OÉT munkáltatói oldala együttesen, három tagjára az OÉT munkavállalói oldala együttesen, három tagjára a Kormány, további két tagjára az Időügyi Tanács tesz javaslatot.

(4) A Testület tagjait az Országgyűlés elnöke kéri és menti fel. A megbízatás a felkérés elfogadásával keletkezik, és három évre szól. A tagok egy alkalommal ismételten felkérhetők.

(5) A Testület tagjává olyan, büntetlen előéletű, a választási eljárásról szóló törvény hatálya alá tartozó valamely választáson választójoggal rendelkező, felsőfokú végzettségű személy kérhető fel, aki az adott testület feladatköre által érintett biztosítási ág tekintetében kiemelkedő szakismerettel rendelkezik és széles körű szakmai tapasztalatokat szerzett.

(6) Nem kérhető fel a Testület tagjává az, aki

a) országgyűlési vagy európai parlamenti képviselő,

b) Kormány tagja vagy politikai államtitkár,

c) polgármester vagy helyi önkormányzati képviselő,

d) párt alkalmazottja vagy tisztségviselője,

e) az Egészségbiztosítási Ellenőrző Testület esetében

ea) az Egészségbiztosítási Alapból finanszírozott egészségügyi szolgáltatást nyújtó szervezet tagja vagy részvényese, vezető tisztségviselője, felügyelőbizottsági tagja vagy vezető állású munkavállalója,

eb) az Egészségbiztosítási Alapból támogatott gyógyszer-készítmény, gyógyászati segédeszköz, orvostechnikai eszköz, illetve különleges táplálkozási igényt kielégítő tápszer gyártását, forgalmazását végző gazdasági társaság szervezet tagja vagy részvényese, vezető tisztségviselője, felügyelőbizottsági tagja vagy vezető állású munkavállalója,

f) a Nyugdíjbiztosítási Ellenőrző Testület esetében pénzügyi intézmény, biztosító tagja vagy részvényese, vezető tisztségviselője, felügyelőbizottsági tagja vagy vezető állású munkavállalója.

(7) A testületi tagság megszűnik

a) a megbízási időtartam leteltével,

b) lemondással,

c) felmentéssel,

d) a tag halálával,

e) az összeférhetetlenség megállapítását követő tizedik napon, amennyiben a tag az összeférhetetlenséget eddig az időpontig nem szünteti meg.

(8) Az Országgyűlés elnöke felmenti azt a tagot,

a) aki neki fel nem róható okból száznolcva napnál hosszabb ideig nem képes eleget tenni a testületi tagságból eredő feladatainak;

b) aki neki felróható okból kilencven napnál hosszabb ideig nem tesz eleget megbízatásából eredő feladatainak;

c) akinek bűnösségét bíróság szándékos bűncselekmény elkövetésében jogerősen megállapította;

d) aki felkérését követően bekövetkezett körülmény folytán nem felel meg az (5)–(6) bekezdésben meghatározott feltételeknek.

(9) Az Országgyűlés elnöke a tagot a jelölő kezdeményezésére a (7) bekezdésben foglalt eseteken kívül is felmentheti.

(10) Az összeférhetetlenséget, valamint a (7) bekezdés a)–b) és d)–e) pontjában meghatározott feltétel bekövetkeztét az Országgyűlés elnöke állapítja meg. A lemondás érvényességéhez elfogadó nyilatkozat nem szükséges.

(11) A Testület elnöke havonta a mindenkor köztisztviselői illetményalap nyolcszorosával megegyező, a Testület többi tagja havonta a mindenkor köztisztviselői illetményalap ötszörösével megegyező tiszteletdíjra jogosult.

9/C. § (1) A Testület saját tagjai közül egyszerű szótöbbséggel elnököt választ. A Testület elnökét akadályoztatása esetén az általa kijelölt tag teljes jogkörben helyettesíti.

(2) Az elnök hívja össze és vezeti a Testület üléseit, továbbá ellátja a Testület döntéseinek előkészítésével és azok végrehajtásával kapcsolatos feladatokat. A Testület ülését az elnök köteles összehívni, ha azt a tagok többsége vagy a feladatkörrel rendelkező miniszter kezdeményezi.

(3) A Testület ülésein tanácskozási joggal részt vesz a Testület feladatkörével érintett központi hivatali szerv vezetője, illetve az általa kijelölt személy.

(4) A Testület döntéseit az összes tag többségének szavazatával hozza. Szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

(5) Az Egészségbiztosítási Ellenőrző Testület határozatképességéhez legalább 6, a Nyugdíjbiztosítási Ellenőrző Testület határozatképességéhez legalább 7 tag jelenléte szükséges.

(6) A Testület ülését az elnök köteles összehívni, ha azt

a) az Egészségbiztosítási Ellenőrző Testület esetén legalább 4, a Nyugdíjbiztosítási Ellenőrző Testület esetén legalább 5 tag,

b) az Országgyűlés illetékes bizottságának elnöke,

c) a Kormány, vagy

d) a miniszter

kezdeményezi.

(7) A Testület tevékenységéről a feladatköre által érintett alap központi hivatali szervének honlapján tájékoztatást ad.

(8) A Testület működésével kapcsolatos ügyviteli feladatokat a Testület elnökének irányításával működő titkárság látja el.

(9) A Testület szükség szerint szakértőket bízhat meg.

(10) A Testület működése részletes szabályait ügyrendjében állapítja meg.

(11) A Testület és a titkárságok működéséhez szükséges előirányzatot az Országgyűlés a Miniszterelnöki Hivatal költségvetésében elkülönítetten biztosítja, amely felett – az ügyrendben meghatározott módon – az adott Testület elnöke rendelkezik. A Testület és a titkárság gazdálkodását az Állami Számvevőszék ellenőrzi.”

3. § (1) E törvény – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – 2005. október 1-jén lép hatályba. A Péptv. 4/A. §-ában szabályozott prémiumévek programba történő belépésre az e törvény hatálybalépésétől 2006. december 31-ig terjedő időszakban kerülhet sor.

(2) E törvény 2. §-a 2005. szeptember 1-jén lép hatályba.

(3) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg a Péptv. 4. § (5)–(6) bekezdésében a „(3)” szövegrész „(4)” szövegrészre változik.

(4) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg

a) a társadalombiztosítás ellátásaira és a magánnyugdíjra jogosultakról, valamint e szolgáltatások fedezetéről szóló 1997. évi LXXX. törvény 26. §-a a következő új (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) A prémiumévek programról és a különleges foglalkoztatási állományról szóló 2004. évi CXXII. törvény 4/A. §-a szerinti prémiumévek programhoz kötődően a külön jogszabályban meghatározottak szerint megállapított nyugdíjjárulék, magánnyugdíjpénztári tagdíj, illetve nyugdíjbiztosítási járulék különbözetét a Munkaerőpiaci Alap foglalkoztatási alaprésze fizeti. A megtérítésre évente utólag, azon prémiumévek programban részt vevő munkavállalók járuléka vonatkozásában kerül sor, akiknek a külön jogszabály szerinti járulék-kiegészítésre való jogosultsága a tárgyévben megszűnt, ide nem értve az elhalálozás miatti megszűnés esetét.”;

b) a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (a továbbiakban: Tny.) 22. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő szövegrész lép:

„(2) Az öregségi nyugdíj alapját képező havi átlagkereset meghatározásánál a munkanélküli-járadék, a nyugdíj előtti munkanélküli-segély, az álláskeresést ösztönző juttatás, a keresetpótló juttatás, a gyermekgondozási segély, nyugdíjjárulék-köteles szociális ellátások (gyermeknevelési támogatás, ápolási díj), a prémiumévek programról és a különleges foglalkoztatási állományról szóló 2004. évi CXXII. törvény (a továbbiakban: Péptv.) 3–4. és 5. §-a szerinti prémiumévek program, illetőleg különleges foglalkoztatási állomány keretében járó juttatás összegét, valamint a felsorolt ellátások folyósításának időtartama alatti biztosítással járó jogviszonyból származó jövedelmet (keresetet) – a kifizetésük (folyósításuk) időpontjától függetlenül – figyelmen kívül kell hagyni. Ha az igénylőre kedvezőbb,

a) a gyermekgondozási segély, a gyermeknevelési támogatás, az ápolási díj, a munkanélküli-járadék, a nyugdíj

előtti munkanélküli-segély, az álláskeresést ösztönző juttatás, a keresetpótló juttatás, a Péptv. 3–4. és 5. §-a szerinti prémiumévek program, illetőleg különleges foglalkoztatási állomány keretében járó juttatás összegét,

b) amennyiben az a) pontban meghatározott ellátás folyósításával egyidejűleg biztosítási jogviszonnyal is rendelkezik, az abból származó jövedelem (kereset) és az ellátás együttes összegét

kell keresetként figyelembe venni.”

c) a Tny. 22. §-a a következő új (9) bekezdéssel egészül ki:

„(9) A Péptv. 4/A. §-a szerinti prémiumévek programban részt vevő biztosított esetében – a (2) bekezdésben foglaltaktól eltérően – a nyugdíj alapjául szolgáló havi átlagkereset megállapításánál a részmunkaidőre megállapított, ténylegesen kifizetett kereset mellett a nyugdíjjárulék-, illetve nyugdíjbiztosítási járulék-kiegészítés alapjaként számított összeget is figyelembe kell venni. Ha a prémiumévek programba történő belépése és munkaviszonya megszűnése közötti időszakban a biztosított prémiumévek programhoz kapcsolódó, részmunkaidőre szóló munkabérét emelték, akkor a járulék-kiegészítés alapjaként számított összeget szintén ezen emelés százalékos arányával megemelten kell figyelembe venni. Többszöri béremelés esetén a prémiumévek programba történő bekerüléskor, illetve annak megszűnésekor érvényes bér közötti százalékos arány veendő alapul. A 39. §-ban szereplő rendelkezéseket ebben az esetben nem kell alkalmazni.”

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2005. évi LXXIII. törvény

a pályakezdő fiatalok, az ötven év feletti munkanélküliek, valamint a gyermek gondozását, illetve a családtag ápolását követően munkát keresők foglalkoztatásának elősegítéséről, továbbá az ösztöndíjas foglalkoztatásról szóló 2004. évi CXXIII. törvény módosításáról*

1. § A pályakezdő fiatalok, az ötven év feletti munkanélküliek, valamint a gyermek gondozását, illetve a családtag ápolását követően munkát keresők foglalkoztatásának elősegítéséről, továbbá az ösztöndíjas foglalkoztatásról szóló 2004. évi CXXIII. törvény (a továbbiakban: Pftv.) 1. §-a (2) bekezdésének 2. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„2. pályakezdő fiatal: a huszonötödik életévét – felsőfokú végzettségű személy esetén a harmincadik életévét – be nem töltött, foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítéséhez szükséges feltételekkel és érvényes START-kártyával rendelkező személy;”

2. § A Pftv. 3. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„3. § (1) A munkaadót a pályakezdő fiatal foglalkoztatásának időtartamára a START-kártya érvényességi idején belül illeti meg a 4/A. §-ban meghatározott kedvezmény, függetlenül a foglalkoztatás időtartamától, határozatlan vagy határozott idejű jellegétől.

(2) Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) szerinti START-kártya kiváltására az jogosult, aki

a) a huszonötödik életévét, felsőfokú végzettségű személy esetén a harmincadik életévét még nem töltötte be,

b) tanulmányait befejezte vagy tanulmányait megszakította,

c) első ízben létesít foglalkoztatásra irányuló jogviszonyt vagy ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszonyt.

(3) A (2) bekezdés c) pontjában a foglalkoztatásra irányuló jogviszony első ízben történő létesítésének megítélése szempontjából figyelmen kívül kell hagyni a tanulói és a hallgatói jogviszony mellett fennálló, illetve az iskolai szünet időtartama alatt létesített foglalkoztatásra irányuló jogviszonyokat, továbbá a tanulói és a hallgatói jogviszony megszűnése után alkalmi munkavállalói könyvvel létesített jogviszonyt.

(4) START-kártya kiváltására egy alkalommal van lehetőség, ide nem értve a START-kártya elvesztése és megsemmisülése miatti új igénylését, valamint megrongálódása miatti cseréjét.

(5) A pályakezdő fiatal foglalkoztatására tekintettel kedvezményt e törvény szerint érvényesítő munkáltató a kedvezménnyel érintett foglalkoztatás időtartama alatt köteles a START-kártyát megőrizni, és a foglalkoztatásra irányuló jogviszony megszűnésekor a pályakezdő fiatal részére visszaszolgáltatni.”

3. § A Pftv. 4. §-ának (3) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(3) A kedvezmény az (1), illetve a (2) bekezdésben meghatározott feltételek fennállása esetén – a 6. § (5) bekezdésében foglalt korlátozással – annyi alkalommal vehető igénybe, ahány esetben a gyes, gyed, gyet és az ápolási díj a munkaerőpiactól tartósan távollévő személyt különböző személyekre tekintettel megillette.”

4. § A Pftv. a 4. §-t követően I/A. Fejezettel és azt követően „A kedvezményre vonatkozó részletes szabályok” címmel, valamint „A pályakezdő fiatal foglalkoztatásához

* A törvényt az Országgyűlés a 2005. június 27-i ülésnapján fogadta el.

kapcsolódó kedvezmény szabályai” alcímmel, továbbá azt követően új 4/A. §-sal egészül ki:

„I/A. Fejezet

*A KEDVEZMÉNYRE VONATKOZÓ RÉSZLETES
SZABÁLYOK*

*A pályakezdő fiatal foglalkoztatásához kapcsolódó
kedvezmény szabályai*

4/A. § (1) Pályakezdő fiatal foglalkoztatása után a munkaadót járulékkedvezmény illeti meg a következők szerint:

a) a tételes egészségügyi hozzájárulás alóli mentesség;
b) az Ftt. 40. §-ának (1) bekezdésében meghatározott három százalékos munkaadói járulék és a Tbj. 19. §-ának (1) bekezdésében meghatározott huszonkilenc százalékos társadalombiztosítási járulék együttes összege helyett a foglalkoztatás első évében a bruttó munkabér tizenöt százalékanak, második évében huszonöt százalékanak megfelelő fizetési kötelezettség.

(2) A munkaadó az (1) bekezdés b) pontjában meghatározott kedvezményt alap- és középfokú végzettséggel rendelkező vagy végzettséggel nem rendelkező pályakezdő fiatal esetében legfeljebb a kötelező legkisebb munkabér (a továbbiakban: minimálbér) másfélszeres, felsőfokú végzettségű pályakezdő fiatal esetében a minimálbér kétszeres összegének megfelelő járulékalap után érvényesítheti.

(3) A munkaadó által az (1) bekezdés b) pontja alapján befizetett összeget az állami adóhatóság a kedvezmény figyelembevétele nélkül számított munkaadói járulék és a társadalombiztosítási járulék tényleges összegének egymáshoz viszonyított aránya alapján számolja el a Munkaerőpiaci Alap, a Nyugdíjbiztosítási Alap, illetve az Egészségbiztosítási Alap javára.

(4) Az (1) bekezdésben említett járulékkedvezmény figyelembevétele nélkül a munkaadót terhelő egészségügyi hozzájárulás, munkaadói járulék, illetve társadalombiztosítási járulék együttes összege és a munkaadó által a járulékkedvezmény figyelembevételével megfizetett összeg közötti különbözetet a költségvetési törvényben meghatározott módon kell megtéríteni az Egészségbiztosítási Alap és a Nyugdíjbiztosítási Alap, valamint a Munkaerőpiaci Alap számára. 2005. évben a különbözetet a Munkaerőpiaci Alapnak a Magyar Köztársaság 2005. évi költségvetéséről szóló 2004. évi CXXXV. törvény 9. számú mellékletében „Járlékkedvezmény-visszatérítés” címen belül „Normatív járulékkedvezmény visszatérítés” alcímen meghatározott előírányzatából kell megtéríteni.”

5. § A Pftv. az 5. §-t megelőző „A kedvezmény alapja, mértéke” alcímet megelőzően a következő címmel egészül ki:

*„Gyermekgondozási segély, gyermekgondozási díj,
gyermeknevelési támogatás, valamint ápolási díj
folyósításának megszűnését követő foglalkoztatás
kedvezményének szabályai”*

6. § A Pftv. 9. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Az ösztöndíjas foglalkoztatásról szóló szerződést írásba kell foglalni. Az ösztöndíjas foglalkoztatásról szóló szerződés írásba foglalásáról a foglalkoztató köteles gondoskodni. Az írásba foglalás elmulasztása miatt a szerződés érvénytelenségére csak az ösztöndíjas foglalkoztatott – legkésőbb a jogviszony létesítését követő harminc napon belül – hivatkozhat.”

7. § A Pftv. 15. §-a (1) bekezdésének a) pontja helyébe a következő rendelkezés lép, valamint a bekezdés a következő e)–f) pontokkal egészül ki:

[Az ösztöndíjas foglalkoztatási jogviszonyra]

„a) megfelelően alkalmazni kell az Mt. Első része 3. §-ának (1)–(4) bekezdését, 4–12. §-át, Harmadik részének 73. §-át, 75. §-ának (1) bekezdését, 76. §-ának (3), valamint (7)–(8) bekezdését, 76/B. §-át, 76/C. §-ának (1)–(3) bekezdését, 77–78/A. §-át, 80. §-át, 84/A. §-a (1) bekezdésének a) pontját, (2) bekezdését, 85–85/A. §-át, 97. §-át, 102–104. §-át, 107. §-át, 108. §-ának (1) bekezdését, 110–115. §-át, 117. §-ának (1) bekezdését, 117/B. §-ának (1)–(2) bekezdését, 118. §-át, 118/A. §-ának (1) és (4)–(5) bekezdését, 119. §-ának (1)–(2) bekezdését, (3) bekezdésének első mondatát és (4)–(5) bekezdését, valamint (8) bekezdését, 120–122. §-át, 123. §-ának (1) bekezdését, 124. §-ának (1)–(5) bekezdését, valamint (7) bekezdésének első és második mondatát, 124/A. §-ának (1)–(2) bekezdését, (3) bekezdésének első és második mondatát, valamint (4) bekezdését, 125. §-át, 130. §-át, 131. §-ának (1) bekezdését és (2) bekezdésének a)–b) pontját, továbbá (3) bekezdését, 132. §-ának (2)–(7) bekezdését, 133. §-át, 134. §-ának (1) bekezdését, (3) bekezdésének első mondatát és b) pontját, valamint (4)–(6) bekezdését, 135–136. §-át, 138–139. §-át, 140/A. §-a (1) bekezdésének a) pontjából a rendes munkaidő nyilvántartására vonatkozó, valamint a b) és c) pontjában foglalt szabályokat, 151. §-a (2) bekezdésének a)–f) pontját, 153. §-át, 154. §-ának (1) bekezdését, 155. §-ának (1) és (3) bekezdését, 157. §-ának (1)–(2) bekezdését, 158–160. §-át, 161. §-ának (1)–(3) bekezdését, 162–163. §-át, 164. §-ának (1)–(2) és (4) bekezdését, 165/A. §-át, 166. §-át, 167. §-ának (1)–(3) bekezdését, 168–169. §-át, 172. §-át, 173. §-ának (1) bekezdését, 174–187. §-át, valamint a X/A. fejezetében foglalt szabályokat,”

„e) és az ösztöndíjas foglalkoztatottra a foglalkoztatóra kiterjedő hatályú kollektív szerződés hatálya nem terjed ki,

f) ahol az Mt. átlagkeresetet, továbbá távolléti díjat említ, azon ösztöndíjat kell érteni.”

8. § A Pftv. 16. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„16. § Az ösztöndíjas foglalkoztatott foglalkoztatóját az ösztöndíjas START-kártyájának érvényességi ideje alatt megilleti a 4/A. §-ban meghatározott kedvezmény.”

9. § A Pftv. 17. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Felhatalmazást kap a pénzügyminiszter, hogy

a) az APEH és a Munkaerőpiaci Alap, a Nyugdíjbiztosítási Alap, valamint az Egészségbiztosítási Alap közötti elszámolás tartalmát és részletes szabályait,

b) a START-igazolvány felhasználásának és az ahhoz kapcsolódó járulékkedvezmény érvényesítésének részletes szabályait

a foglalkoztatáspolitikai és munkaügyi miniszterrel egyetértésben rendeletben megállapítsa.”

10. § (1) E törvény 2005. október 1-jén lép hatályba.

(2) Az e törvény hatálybalépésekor pályakezdőként vagy ösztöndíjas foglalkoztatottként történő foglalkoztatásra tekintettel igénybevett kedvezmény lejártát követően a pályakezdő, illetve az ösztöndíjas foglalkoztatott START-kártyára a korábbi, pályakezdőként, illetve ösztöndíjas foglalkoztatottként történő foglalkoztatásának megkezdésétől számított két évből hátralévő időre jogosult. A pályakezdő és az ösztöndíjas foglalkoztatott START-kártya igénylése esetében a Pftv. 3. §-a (2) bekezdésének c) pontjában meghatározott feltételt figyelmen kívül kell hagyni.

(3) Pályakezdő fiatalnak e törvény hatálybalépésekor folyamatban lévő foglalkoztatására a kilenc hónapos foglalkoztatás megvalósulásáig, de legkésőbb 2006. július 1-jéig a foglalkoztatás megkezdésének időpontjában hatályos szabályokat kell alkalmazni azzal, hogy a három hónapos továbbfoglalkoztatási kötelezettség időtartamára az e törvény szerinti kedvezmény érvényesíthető.

(4) A Pftv. 4/A. §-ának (1)–(2) bekezdése alapján a pályakezdő fiatal foglalkoztatására tekintettel igénybe vehető kedvezmény érvényesítése céljából a munkaadó 2005-ben a Pftv. szerint, a foglalkoztatás hónapját követő hó tizenötödik napjáig köteles az adóhatóság által rendszerített nyomtatványon adatot szolgáltatni

a) a START-kártyával rendelkező pályakezdő fiatal után a kedvezmény figyelembevétele nélkül számított munkaadói járulék alapján és összegéről,

b) a társadalombiztosítási (nyugdíj- és egészségbiztosítási) járulékok alapján és összegéről,

c) a Pftv. 4/A. §-a (1) bekezdésének b) pontja szerinti bruttó munkabér alapján számított tizenöt százalékos mértékű fizetési kötelezettség alapján és összegéről.

(5) E törvény hatálybalépésével egyidejűleg az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény a következő új 20/A. §-sal egészül ki:

„20/A. § A külön törvényben meghatározott feltételekkel rendelkező pályakezdő fiatal az adóazonosító jellel

szóló adóigazolványhoz kiegészítő START-igazolványt (a továbbiakban: START-kártya) igényelhet, a 20. §-ban meghatározott eljárás szerint. A START-kártya a következő adatokat tartalmazza:

a) a pályakezdő neve, születési ideje, születési helye, anyja neve;

b) a pályakezdő adóazonosító jele;

c) a kiállítás kelte;

d) az érvényesség időtartama, amely a kiállítás keltétől számított két év, de legfeljebb a kiállítás keltétől az igénylő huszonötödik életévének, felsőfokú végzettséggel rendelkező igénylő esetén a harmincadik életévének betöltéséig terjedő időszak, ha az két évnél rövidebb.”

(6) Az egészségügyi hozzájárulásról szóló 1998. évi LXVI. törvény 7. §-a (1) bekezdésének e) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[7. § (1) *Nem kell megfizetni a tételes egészségügyi hozzájárulást*]

„e) a START-kártyával rendelkező pályakezdő fiatalnak a pályakezdő fiatalok, az ötven év feletti munkanélküliek, valamint a gyermek gondozását, illetve a családtag ápolását követően munkát keresők foglalkoztatásának elősegítéséről, továbbá az ösztöndíjas foglalkoztatásról szóló 2004. évi CXXIII. törvény 1. §-a (1) bekezdésének 3. és 4. pontjában meghatározott jogviszonyban történő foglalkoztatásának időtartama alatt.”

(7) A Pftv. 6. §-ának (2) bekezdésében „az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.)” szövegrész helyébe „az Art.” szövegrész lép.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s.k.,
az Országgyűlés elnöke

2005. évi LXXIV. törvény

a felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény módosításáról*

1. § A felnőttképzésről szóló 2001. évi CI. törvény (a továbbiakban: Fktv.) 21. §-a az alábbi új (3)–(5) bekezdésekkel egészül ki:

„(3) A szomszédos államokban élő magyarok számára a 26. § (2)–(4) bekezdésében foglaltak szerint nyújtható támogatás.

* A törvényt az Országgyűlés a 2005. június 27-i ülésnapján fogadta el.

(4) A 22. § és a 26. § alapján – a fogyatékkal élő felnőttek képzése kivételével – az Országos Képzési Jegyzékben (a továbbiakban: OKJ) szereplő szakképesítés megszerzésére irányuló képzés esetén támogatás kizárólag azon felnőttképzést folytató intézmény számára nyújtható, amely vállalja, hogy a képzés befejezését követően a támogatott képzésben részt vevő munkanélküli felnőtt foglalkoztatásáról, illetve foglalkoztatott felnőtt esetén továbbfoglalkoztatásáról gondoskodik.

(5) A felnőttképzést folytató intézmény (4) bekezdésben meghatározott kötelezettségének a mértékével, a teljesítés módjával és ellenőrzésével összefüggő részletes szabályokat, valamint a kötelezettség megszegésének jogkövetkezményeit külön jogszabály állapítja meg.”

2. § (1) Az Fktv. 22. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az állam a felnőttképzéshez a költségvetési törvényben meghatározott mértékű normatív támogatást nyújt. Ennek keretében a külön jogszabályban meghatározott feltételek szerint teljesen vagy részben díjmentesen biztosítja a felnőttképzést folytató intézményben folyó,

a) az első, állam által elismert, az OKJ-ban szereplő szakképesítés megszerzésére irányuló képzést a felnőtt számára,

b) az általános, nyelvi és szakmai képzést a fogyatékkal élő felnőtt számára,

c) a második, állam által elismert, az OKJ-ban szereplő szakképesítés megszerzésére irányuló képzést az 50 év feletti felnőtt számára.”

(2) Az Fktv. 22. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) Fogyatékkal élő felnőttek általános, nyelvi, illetve OKJ-ban nem szereplő szakképesítés megszerzésére irányuló szakmai képzése esetén – a (3) bekezdésben foglaltakon túl – a normatív támogatás igénybevételének feltétele a felnőttképzést folytató intézmény képzési programjának akkreditálása is.”

(3) Az Fktv. 22. §-a a következő új (5)–(6) bekezdésekkel egészül ki:

„(5) Az (1) bekezdés alapján támogatás nyújtható olyan nem magyar állampolgárnak is, aki Magyarországon bevándorlási vagy letelepedési engedéllyel, illetve az Európai Gazdasági Térségről szóló egyezményben részes tagállam állampolgáraként tartózkodási engedéllyel rendelkezik.

(6) Amennyiben a támogatott képzésben részt vevő és ezt követően sikeres vizsgát tevő felnőttek száma nem éri el a külön jogszabályban meghatározott mértéket, úgy a felnőttképzést folytató intézmény a külön jogszabályban meghatározottak szerint a támogatás visszafizetésére köteles.”

3. § Az Fktv. 26. §-a helyébe az alábbi rendelkezés lép:

„26. § (1) Az iskolarendszeren kívüli felnőttképzésnek az MPA foglalkoztatási alaprész iskolarendszeren kívüli

felnőttképzési célra elkülönített keretéből történő támogatásáról az Fkt. 43. § (6)–(8) bekezdése rendelkezik.

(2) A felnőttképzési keret felhasználható a szomszédos államokban élő magyarok képzéseinek, a szomszédos államokban felnőttképzési tevékenységet folytató intézmények oktatáshoz közvetlenül kapcsolódó technikai feltételei fejlesztésének, illetve a felnőttképzés érdekében végzett fejlesztőtevékenység támogatására is.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott cél megvalósítása érdekében kizárólag Magyarországon bejegyzett, képzési, képzésfejlesztési célú közalapítvány támogatható.

(4) A (2) bekezdésben meghatározott célra a felnőttképzési keret legfeljebb 5%-a használható fel.”

4. § Az Fktv. 29. §-a az alábbi 15. ponttal egészül ki:

„15. *Szomszédos államban élő magyar*: a szomszédos államokban élő magyarokról szóló 2001. évi LXII. törvény hatálya alá tartozó személy.”

5. § (1) E törvény 3–4. §-a, valamint az Fktv. 21. §-ának e törvény 1. §-ával megállapított (3) bekezdése a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba.

(2) E törvény 2. §-a, valamint az Fktv. 21. §-ának e törvény 1. §-ával megállapított (4)–(5) bekezdése 2005. október 1-jén lép hatályba. E rendelkezéseket a normatív támogatásokkal összefüggésben első alkalommal a 2006. évben induló képzésekre vonatkozóan benyújtott támogatás iránti igények elbírálása során lehet alkalmazni.

(3) A (2) bekezdésben meghatározott rendelkezések hatálybalépésével egyidejűleg az Fktv. 29. §-ának 8. pontjában a „Fogyatékos felnőtt.” kifejezés „Fogyatékkal élő felnőtt.” kifejezésre módosul.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2005. évi LXXV. törvény

a vasútról szóló 1993. évi XCV. törvény módosításáról*

Az Országgyűlés annak érdekében, hogy megteremtse a közforgalmú vasút felszín alatti létesítése és üzemeltetése feltételeit, a vasútról szóló 1993. évi XCV. törvényt a felszín alatti vasút létesítésére vonatkozó rendelkezésekkel egészíti ki:

* A törvényt az Országgyűlés a 2005. június 27-i ülésnapján fogadta el.

1. § A vasútról szóló 1993. évi XCV. törvény (a továbbiakban: Vtv.) a következő IX/A. Fejezettel és 13/A–13/E. §-sal egészül ki:

„IX/A. Fejezet

FELSZÍN ALATTI VASÚT-LÉTESÍTÉSI JOG

13/A. § (1) Az országos és a helyi közforgalmú vasút létesítője jogerős létesítési engedély birtokában jogosult a nyomvonal által érintett ingatlant – annak felszíne alatt – felszín alatti vasúti pálya és tartozékai létesítésére és üzemeltetésére igénybe venni (felszín alatti vasút-létesítési jog).

(2) A felszín alatti vasút vasúti pályájának és tartozékainak létesítése és üzemeltetése fontos közérdekű tevékenység. Az ingatlan tulajdonosa köteles túrni az igénybevételt.

(3) Az (1) bekezdés alapján létesülő felszín alatti vasúti pályának és tartozékainak tulajdonjoga önálló építményként a 3. § (1) bekezdésében meghatározott személyt illeti meg. A felszín alatti vasúti pálya és tartozékai létesítése egyebekben nem érinti a felszín alatti vasút-létesítési joggal terhelt ingatlan tulajdonjogát.

(4) Nem illeti meg elővásárlási jog

a) az (1) bekezdés alapján létesített felszín alatti vasúti pálya és tartozékai tulajdonosát a felszín alatti vasút-létesítési joggal terhelt ingatlanra,

b) a felszín alatti vasút-létesítési joggal terhelt ingatlan tulajdonosát az (1) bekezdés alapján létesített felszín alatti vasúti pályára és tartozékaira.

(5) E törvény alkalmazásában a felszín alatti vasút létesítőjén a közforgalmú vasút létesítési engedélyének jogosultját, illetve

a) helyi közforgalmú vasút üzemeltetése esetében annak tulajdonosát,

b) országos közforgalmú vasút üzemeltetése esetén a pályavasúti tevékenységet ellátó személyt kell érteni.

(6) A felszín alatti vasút nyomvonala által érintett ingatlanok jegyzékét

a) országos közforgalmú vasút esetén a miniszter,

b) helyi közforgalmú vasút esetén a települési önkormányzat (a fővárosban a Fővárosi Önkormányzat) rendeletben teszi közzé.

13/B. § (1) A felszín alatti vasút létesítője a felszín alatti vasút-létesítési joggal terhelt ingatlan igénybevételéről – a 13/A. § (6) bekezdésben foglalt rendelet hatálybalépését követően és az igénybevételt legalább 30 nappal megelőzően – írásban értesíti az ingatlannak az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett tulajdonosát. Társasház esetén a társasház közösséget, lakásszövetkezeti ház esetén a lakásszövetkezetet vagy az ezek képviselőjére jogosult személyt kell értesíteni. Az ingatlan-nyilvántartásba bejegyzett vagyongazdálkodási jog esetében a vagyongazdálkodót is értesíteni kell.

(2) Amennyiben a felszín alatti vasút-létesítési jog alapján történő igénybevétel a felszín alatti vasút-létesítési

joggal terhelt ingatlan rendeltetésszerű használatát korlátozza vagy akadályozza, a tulajdonos a használat korlátozásának, akadályozásának megfelelő, illetve ezzel összefüggésben bekövetkező forgalmi értékcsökkenésnek megfelelő mértékű egyösszegű kártalanításra jogosult. A kártalanítás az igénybevétellel okozott érdeksérelem bekövetkezésekor esedékes. Az ingatlan tulajdonosa (lakásszövetkezet esetén ideértve a tulajdoni különlapon feltüntetett tulajdonosokat is) a kártalanítási igényét a felszín alatti vasút-létesítési jog alapján létesített felszín alatti vasút használatbavételi engedélye végrehajthatóvá válásától számított két évig érvényesítheti a felszín alatti vasút létesítőjével szemben.

(3) A kártalanítás módjáról és mértékéről a felszín alatti vasút létesítőjének az ingatlan tulajdonosával a kártalanítási ajánlat írásban történő megküldésével kell az egyezség létrehozását megkísérelnie. A kártalanítást – a felek eltérő megállapodásának hiányában – pénzben kell megfizetni.

(4) Megegyezés hiányában bármelyik fél kérelmére a korlátozásért vagy az akadályoztatásért járó kártalanítást a megyei (fővárosi) közigazgatási hivatal vezetője határozatban állapítja meg a kisajátítási kártalanításra vonatkozó szabályok szerint. A megegyezés hiányának minősül az is, ha a felszín alatti vasút létesítője a kártalanítási igény hozzá való megérkezésétől számított 45 napon belül nem tesz ajánlatot egyezsége, vagy a vele közölt ajánlatra nem nyilatkozik.

(5) A közigazgatási hivatal vezetőjének eljárására és a határozata elleni jogorvoslatra a kisajátításról szóló 1976. évi 24. törvényerejű rendeletben meghatározott rendelkezéseket – a 13/C. § (5) bekezdésben meghatározott eltéréssel – kell alkalmazni.

13/C. § (1) Amennyiben a felszín alatti vasút-létesítési jog alapján történő igénybevétel akár a létesítés, akár az üzemeltetés során a felszín alatti vasút-létesítési joggal terhelt ingatlan rendeltetésszerű használatát megszünteti vagy jelentős mértékben akadályozza, a felszín alatti vasút létesítője az ingatlan megvásárlását, ennek sikertelensége esetén kisajátítását kezdeményezi.

(2) Az ingatlan megvásárlása és kisajátítása kezdeményezésének joga a felszín alatti vasút-létesítési joggal terhelt ingatlan tulajdonosát is megilleti, ha a felszín alatti vasút-létesítési jog alapján történő igénybevétel az ingatlan rendeltetésszerű használatát megszünteti vagy jelentős mértékben akadályozza. Az ingatlan tulajdonosa igényét a felszín alatti vasút-létesítési jog alapján létesített felszín alatti vasút használatbavételi engedélye végrehajthatóvá válásától számított két évig érvényesítheti. Amennyiben a tulajdonos az itt meghatározott feltételek fennállását bizonyította, a kisajátítási eljárást le kell folytatni.

(3) A kisajátított ingatlan országos közforgalmú vasút esetén az állam, helyi közforgalmú vasút esetében pedig annak a helyi önkormányzatnak (a fővárosban a Fővárosi Önkormányzatnak) a tulajdonába kerül, amelynek területén a felszín alatti vasút létesült vagy létesülni fog.

(4) Az (1) és a (2) bekezdés alapján történő kisajátítás közérdeket szolgál. Azt, hogy a cél közérdekű, a kisajátítási eljárás során az erre egyébként hatáskörrel rendelkező szerv nem vizsgálja.

(5) A kisajátítási eljárásban hozott határozat bírósági felülvizsgálata során a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény XX. fejezetének rendelkezéseit a következő eltérésekkel kell alkalmazni:

a) a bíróságnak a keresetlevél beérkezését követő 45 napon belül tárgyalást kell tartania,

b) a bíróságnak a jogalap tekintetében három hónapon belül közbenső ítélettel döntést kell hoznia, kivéve, ha az ügyben igazságügyi szakértő kirendelése szükséges és a szakértői vélemény előterjesztésére ezen időszak alatt az ügy bonyolultsága miatt nem kerülhet sor,

c) a bíróság – kérelemre – ideiglenes intézkedéssel rendelkezhet az ingatlan birtokba adásáról, amennyiben a kártalanítás igazságügyi szakértő által megállapított összegének a birtokbaadással egyidejű megfizetését a felszín alatti vasút létesítője vállalja. A pert – a felek megegyezésének hiányában – a kártalanítás összegszerűsége tekintetében tovább kell folytatni,

d) a pert a felszín alatti vasút létesítőjének az ingatlan tulajdonosa ellen is, az ingatlan tulajdonosának pedig a felszín alatti vasút létesítője ellen is meg kell indítania.

(6) Az (1) és a (2) bekezdés alapján kötött adásvételi szerződés alapján kifizetett vételár a kisajátítási eljárás során megállapított kártalanítással megegyezően adó- és illetékmentes.

13/D. § (1) A felszín alatti vasút-létesítési jog alapján történő felszín alatti vasút létesítésével és üzemeltetésével az ingatlanban, az ingatlan alkotórészében és tartozékában okozott károkat, beleértve a károk megelőzésére, csökkentésre és elhárítására fordított kiadásokat is, a felszín alatti vasút létesítője a (2)–(4) bekezdésben meghatározott feltételek szerint köteles megtéríteni.

(2) Nem jár kártalanítás az építményben okozott kárért, ha az építményt a 13/A. § (6) bekezdésében meghatározott rendelet hatálybalépését követően építési engedély nélkül vagy az építési engedélyben a felszín alatti vasút-létesítési jogra tekintettel megszabott feltételek megsértésével emelték.

(3) A kártalanítást – eltérő megállapodás hiányában – pénzben kell megfizetni. Az esedékessé vált kártalanításról a felszín alatti vasút létesítőjének meg kell kísérelni egyezség létrehozását. Megegyezés hiányában a felszín alatti vasút létesítője a kártalanítás esedékessé válásától számított 30 napon belül szakértői véleménnyel alátámasztott összegű kártalanítást köteles a károsultnak fizetni.

(4) A károsult az esedékessé vált, de határidőben nem teljesített kártalanítási követelését, továbbá a már kifizetett kártalanítást meghaladó többletkártalanítási igényét a felszín alatti vasút létesítője ellen indított polgári peres eljárás keretében érvényesítheti.

13/E. § A felszín alatti vasút létesítésével és üzemeltetésével okozott egyéb károk megtérítésére a Polgári Törvénykönyv rendelkezéseit kell alkalmazni.”

2. § A Vtv. 17. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Felhatalmazást kap a miniszter, hogy az országos közforgalmú vasút felszín alatti nyomvonala által érintett ingatlanok jegyzékét rendeletben közzétegye.”

3. § A kisajátításról szóló 1976. évi 24. törvényerejű rendelet 20. §-ának helyébe a következő rendelkezés lép:

„20. § Törvény

a) a gyorsforgalmi utak,

b) a közforgalmú vasutak felszín alatti,

c) a Vásárhelyi-terv továbbfejlesztése keretében megvalósuló árvízvédelmi létesítmények építésével összefüggő kisajátítási eljárásra a 18. § (3) bekezdésében és a 19. §-ban foglaltaktól eltérő szabályokat állapíthat meg.”

4. § Ez a törvény a kihirdetését követő 8. napon lép hatályba. Rendelkezéseit a hatálybalépése előtt már jogerőssé vált olyan – létesítési engedély alapján létesülő – országos vagy helyi közforgalmú vasút esetében is alkalmazni kell, amelynek használatbavételi engedélye még nem vált végrehajthatóvá.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2005. évi LXXVI. törvény

**az építőipari kivitelezési tevékenységgel kapcsolatos
adatszolgáltatásokkal összefüggő egyes törvények
módosításáról***

1. § A munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény a következő 3/A. §-sal egészül ki:

„3/A. § (1) Az Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség területi felügyelősége [a továbbiakban: megyei (fővárosi) felügyelőség] az építőipari kivitelezési tevékenységet folytató foglalkoztatók munkaügyi ellenőrzése céljából az építésügyi hatóság által – külön törvény szerint – továbbított, (2) bekezdésben leírt adatokat is felhasználhatja.

* A törvényt az Országgyűlés a 2005. június 27-i ülésnapján fogadta el.

(2) Az (1) bekezdés szerinti ellenőrzés érdekében a megyei (fővárosi) felügyelőség az építőipari kivitelezési tevékenységek megkezdésének bejelentéssel történő adat-szolgáltatásából származó következő adatokat használhatja fel:

- a) az építési helyszín címe, helyrajzi száma,
- b) a kivitelező (vállalkozó) neve (elnevezése), címe (székhelye), kivitelezési jogosultságának (vállalkozói engedély, cégbírósági bejegyzés) külön jogszabály szerinti igazolása, továbbá
- c) a felelős műszaki vezető és az építési műszaki ellenőr neve, címe (székhelye), jogosultságának igazolása.”

2. § (1) Az épített környezet alakításáról és védelméről szóló 1997. évi LXXVIII. törvény (a továbbiakban: Étv.) 2. § 18. pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„18. *Sajátos építményszakmák:* az épületnek nem minősülő közlekedési, távközlési, közmű- és energiaellátási, vízellátási és vízgazdálkodási építmények (mérnöki létesítmények), továbbá a bányaműveléssel, a környezetvédelemmel kapcsolatos és az atomenergia alkalmazására szolgáló, valamint a honvédelmi és katonai, továbbá nemzetbiztonsági célú építmények.”

(2) Az Étv. 46. § (4) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő szöveg lép:

„Az építésfelügyeleti ellenőrzési feladatokat ellátó államigazgatási szerv, valamint a b) pont tekintetében az építésügyi hatóság is.”

(3) Az Étv. 46. § (4) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

„b) az építőipari kivitelezési tevékenység jogszabályban meghatározott bejelentési kötelezettségének elmulasztása, végzésének, a beépített anyagok, szerkezetek, berendezések, minőségében azonnali intézkedést igénylő állapot megállapítása esetén, továbbá”

(4) Az Étv. 46. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A (4) bekezdésben meghatározott esetekben, valamint, ha az építési műszaki ellenőr, a kiviteli tervek tervezője, illetve a kivitelező nem rendelkezik a kivitelezési tevékenység jellegének megfelelő jogosultsággal, továbbá jogszabályban meghatározott bejelentéssel és építési naplóba bejegyzéssel történő adatszolgáltatási kötelezettség elmulasztása esetén az építésfelügyeleti szerv – jogszabályban meghatározott módon és mértékben – építésfelügyeleti bírságot szab ki az építéssel, a kivitelezővel, illetőleg a felelős műszaki vezetővel, az építési műszaki ellenőrrel és a kiviteli tervek tervezőjével szemben. Az építésfelügyeleti bírság összege ötvenezer forinttól tízmillió forintig terjedhet. A bírság kiszabása során a külön jogszabályban meghatározottak szerint kell figyelembe venni az építmény helyét, jellegét és rendeltetését, a szabálytalanság mértékét, a veszélyeztetés módját, nagyságát és a természetes és épített környezetre gyakorolt hatását is.”

3. § (1) Az Étv. 58. § (4) bekezdésének felvezető szövege helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az (1) és (2) bekezdésben említett nyilvántartások, valamint az építési napló az alábbi személyes adatokat tartalmazhatják:”

(2) Az Étv. 58. §-a a következő (7)–(10) bekezdésekkel egészül ki:

„(7) A közbeszerzésről szóló törvény hatálya alá tartozó építőipari kivitelezési tevékenység, illetve külön jogszabályban meghatározott építőipari kivitelezési tevékenység megkezdésével összefüggésben az építéssel a következő személyes adatok szolgáltatására köteles az építési (létesítési) engedély kiadására hatáskörrel rendelkező elsőfokú építésügyi hatósághoz:

- a) az építéssel neve (elnevezése), címe (székhelye),
- b) az építési helyszín címe, helyrajzi száma,
- c) a kivitelező (vállalkozó) neve (elnevezése), címe (székhelye), kivitelezési jogosultságának (vállalkozói engedély, cégbírósági bejegyzés) külön jogszabály szerinti igazolása, továbbá
- d) a felelős műszaki vezető és az építési műszaki ellenőr neve, címe (székhelye), jogosultságának igazolása.

(8) Az építésügyi és az építésfelügyeleti hatóság az építőipari kivitelezési tevékenység végzése jogszerűségének ellenőrzése céljából a (4) és (7) bekezdésben megjelölt adatokat a használatbavételi engedély jogerőre emelkedését követő 3 évig kezelheti, és azok – külön törvényben megállapított – körét az ott meghatározott hatóságoknak továbbíthatja.

(9) A közbeszerzésről szóló törvény hatálya alá tartozó építőipari kivitelezési tevékenység, illetve külön jogszabályban meghatározott építőipari kivitelezési tevékenység megkezdésével és folytatásával összefüggésben az építőipari kivitelezési tevékenység végzése jogszerűségének ellenőrzése céljából a felelős műszaki vezető és az építési műszaki ellenőr a következő személyes adatainak az építési naplóban történő rögzítésére köteles:

- a) név, lakcím (székhely),
- b) jogosultság külön jogszabály szerinti igazolása.

(10) Az építésfelügyeleti hatóság az építésügyi hatóság által továbbított (4) és (7) bekezdésekben megjelölt adatokról nyilvántartást vezet.”

4. § Az Étv. 62. §-ának (1) bekezdése a következő o)–r) pontokkal egészül ki:

[*Felhatalmazást kap a Kormány arra, hogy*]

- „o) az építésfelügyeleti bírság megállapításának részletes szabályait,
- p) az építésfelügyeleti ellenőrzés általános szabályait,
- r) az építőipari kivitelezési, valamint a felelős műszaki vezetői tevékenység gyakorlásának egyes szakmai szabályait”

[*rendelettel állapítsa meg.*]

5. § (1) A közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXIX. törvény (a továbbiakban: Kbt.) 43. §-a a következő (6) bekezdéssel egészül ki:

„(6) Az (5) bekezdésben meghatározott oknak, illetőleg körülménynek minősül, ha az ajánlatkérő értesül arról, hogy a támogatásra irányuló igényét (pályázatát) elfogadták.”

(2) A Kbt. 60. §-ának (1) bekezdése a következő g) ponttal egészül ki:

[Az eljárásban nem lehet ajánlattevő vagy alvállalkozó, aki]

„g) a foglalkoztatásra irányuló jogviszony létesítésére, bejelentésére vonatkozó és a külföldiek foglalkoztatásával összefüggő kötelezettségekkel kapcsolatban – öt évnél nem régebben meghozott – jogerős közigazgatási, illetőleg bírósági határozatban megállapított és bírsággal sújtott jogszabálysértést követett el.”

(3) A Kbt. 63. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki, és egyben az eredeti (5) bekezdés számozása (6) bekezdésre változik:

„(5) A 60. § (1) bekezdésének g) pontja esetén – a munkaügyi ellenőrzésről szóló 1996. évi LXXV. törvény hatálya alá tartozó esetekben – a hatósági igazolást az Országos Munkabiztonsági és Munkaügyi Főfelügyelőség adja ki. A munkaügyi ellenőrzés szempontjából a bányászatról szóló 1993. évi XLVIII. törvény hatálya alá tartozó esetekben a Magyar Bányászati Hivatal adja ki a hatósági igazolást.”

(4) A Kbt. 71. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a közbeszerzés tárgya építési beruházás vagy építési koncesszió és az ajánlatkérő a 22. § (1) bekezdésének a) vagy b) pontja szerinti szervezet, köteles az ajánlattevő számára a felhívásban előírni a közbeszerzés értékének tíz százalékát meghaladó mértékben igénybe venni kívánt alvállalkozók ajánlatban történő megjelölését.”

(5) A Kbt. 105. §-a a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(5) Ha a közbeszerzés tárgya építési beruházás vagy építési koncesszió és az ajánlatkérő a 22. § (1) bekezdésének a) vagy b) pontja szerinti szervezet, köteles az ajánlattevő számára a részvételi felhívásban előírni a közbeszerzés értékének tíz százalékát meghaladó mértékben igénybe venni kívánt alvállalkozók részvételi jelentkezésben történő megjelölését.”

(6) A Kbt. 135. §-a (1) bekezdésének második mondata és 228. §-a (1) bekezdésének második mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Ebben az esetben az ajánlattevőnek nyilatkoznia kell arról, hogy nem tartozik a kizáró okok hatálya alá, és a 60. § (1) bekezdésének e) pontja, illetőleg a 61. § (2) bekezdése szerinti köztartozások hiányával, valamint a 60. § (1) bekezdésének g) pontjával kapcsolatos hatósági igazolásokat legkésőbb a szerződéskötést követő harminc napon belül kell csatolnia.”

(7) A Kbt. 152. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) A 147. § (4) bekezdése esetében az ajánlattevőnek nyilatkoznia kell arról, hogy nem tartozik a kizáró okok hatálya alá, és a 60. § (1) bekezdésének e) pontja, illetőleg a 61. § (2) bekezdése szerinti köztartozások hiányával, valamint a 60. § (1) bekezdésének g) pontjával kapcsolatos

hatósági igazolásokat legkésőbb a szerződéskötést követő harminc napon belül kell csatolnia.”

(8) A Kbt. 182. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A (6) bekezdésben meghatározott oknak, illetőleg körülménynek minősül, ha az ajánlatkérő értesül arról, hogy a támogatásra irányuló igényét (pályázatát) elfogadták.”

(9) A Kbt. 304. §-a (2) bekezdésének első mondata helyébe a következő rendelkezés lép:

„Az ajánlattevőként szerződő fél teljesítésében – ha az ajánlatkérő a felhívásban előírta a közbeszerzés értékének tíz százalékát meghaladó mértékben igénybe venni kívánt alvállalkozók megjelölését – csak az ajánlatban megjelölt alvállalkozó működhet közre; ebben az esetben az alvállalkozó sem vehet igénybe saját teljesítésének tíz százalékát meghaladó mértékben teljesítési segédet.”

(10) A Kbt. 305. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az ajánlatkérőként szerződő fél köteles az ajánlattevőnek a szerződésben meghatározott módon és tartalommal való teljesítésétől számított legkésőbb harminc – az Európai Unióból származó forrásból támogatott közbeszerzésekre irányuló eljárások esetében hatvan – napon belül az ellenszolgáltatást teljesíteni, kivéve, ha törvény eltérően rendelkezik, vagy a felek az ellenszolgáltatás halasztott, illetőleg részletekben történő teljesítésében állapodtak meg.”

6. § (1) Az adózás rendjéről szóló 2003. évi XCII. törvény (a továbbiakban: Art.) 52. § (2) bekezdés b) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[A (2) bekezdés alkalmazásában felhasználható nyilvántartások:]

„b) az adóalap megállapítására és ellenőrzésére, valamint a tényállás tisztázására, az ingatlan-nyilvántartás, a gépjármű-nyilvántartás és az építésfelügyeleti nyilvántartás.”

(2) Az Art. 3. számú mellékletének G) pontja a következő 5. alponttal egészül ki:

[G) Hatósági adatszolgáltatás]

„5. Az elsőfokú építésügyi hatóság az építőipari kivitelezési tevékenység megkezdésével kapcsolatban bejelentett adatok közül az alábbi tartalommal adatot szolgáltat az állami adóhatóságnak:

a) az építési helyszín címe, helyrajzi száma,

b) a kivitelező (vállalkozó) neve (elnevezése), címe (székhelye), kivitelezési jogosultságának (vállalkozói engedély, cégbíróági bejegyzés) külön jogszabály szerinti igazolása.”

7. § (1) Ez a törvény – a (3)–(5) bekezdésekben foglalt kivételekkel – 2005. július 15-én lép hatályba.

(2) E törvény 1–4. és 6. §-ainak rendelkezéseit a hatálybalépését követően kezdődő kivitelezési tevékenységekre kell alkalmazni.

(3) E törvény 5. §-a – a (3) bekezdésben foglalt kivétellel – a kihirdetését követő harmincadik napon lép hatályba, rendelkezéseit a hatálybalépése után megkezdett közbeszerzésekre kell alkalmazni.

(4) E törvény 5. §-ának (1), (8) és (10) bekezdése a kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba, az 5. § (10) bekezdését e hatálybalépés után megkezdett közbeszerzésekre kell alkalmazni.

(5) A (3) bekezdésben meghatározott időpontban

a) a Kbt. 12. §-ának (2) bekezdésében, 14. §-ának (1) bekezdésében és 63. §-a (2) bekezdésének a) pontjában a „60. § (1) bekezdésének a)–d), f) pontja” szövegrész helyébe a „60. § (1) bekezdésének a)–d), f)–g) pontja” szövegrész lép;

b) a Kbt. 62. §-a (1) bekezdésének felvezető szövegében és 63. § (1) bekezdésének felvezető szövegében „a 71. § (1) bekezdésének b) pontja szerinti esetben” szövegrész helyébe „a 71. § (1) bekezdésének b) pontja és (5) bekezdése szerinti esetben” szövegrész lép;

c) a Kbt. 133. §-ának (2) bekezdésében a „71. § (1) és (4) bekezdésében” szövegrész helyébe a „71. § (1), (4)–(5) bekezdésében” szövegrész lép.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2005. évi LXXVII.

törvény

a gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvény módosításáról*

1. § A gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvény (a továbbiakban: Grtv.) 2. §-a a következő új c) ponttal egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi c)–v) pont megjelölése d)–w) pontra változik:

[E törvény alkalmazásában:]

„c) *Dohányáru*: bármilyen módon fogyasztásra szánt, részben vagy egészben dohányból készült termék.”

2. § A Grtv. a következő 2/A. §-sal egészül ki:

„2/A. § E törvénynek a sajtótermékekre vonatkozó rendelkezéseit alkalmazni kell az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásra [az elektronikus kereskedelmi szolgáltatások, valamint az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások egyes kérdéseiről szóló 2001. évi CVIII. törvény 2. §-ának f) pontja] is.”

3. § A Grtv. 13. §-a (4) bekezdésének c) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

[Az (1) bekezdésben foglalt tilalom nem terjed ki]

„c) azokra a sajtótermékekre, amelyeket nem az Európai Gazdasági Térség tagállamainak területén nyomtattak és adtak ki, és elsődlegesen nem az Európai Gazdasági Térség tagállamainak területén való forgalmazásra állítottak elő.”

4. § A Grtv. 15. §-a a következő új (4) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (4) bekezdés megjelölése (5) bekezdésre változik:

„(4) A 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet végrehajtását – a 84/450/EGK tanácsi irányelvet, továbbá a 97/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet átültető tagállami jogszabályokba ütköző Európai Közösségen belüli jogsértések tekintetében – a Gazdasági Versenyhivatal látja el.”

5. § (1) A Grtv. 16. §-ának (2) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(2) Reklámfelügyeleti eljárás megindítását az kérheti, akinek a gazdasági reklámtevékenységre vonatkozó rendelkezés megsértése jogát, jogos érdekét sérti vagy jogi helyzetét érinti. Ha a sérelmet szenvedett fogyasztó személye nem állapítható meg, illetve, ha az igények érvényesítése a sérelmet szenvedett fogyasztók számára tekintettel nem lenne célravezető, az eljárás megindítására a fogyasztók érdekvédelmét ellátó közigazgatási szervek és társadalmi szervezetek is jogosultak. Az 5/A. §-ban foglaltak megsértése esetén a reklámfelügyeleti eljárás nem mellőzhető, ha azt a rendőrség kezdeményezi.”

(2) A Grtv. 16. §-a a következő (5)–(6) bekezdéssel egészül ki:

„(5) A reklámfelügyeleti eljárásban a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 160–163. §-a szerinti elektronikus ügyintézés nem gyakorolható.

(6) A hatóság biztosítja az ügyfél részére az elektronikus úton történő időpontfoglalást, illetve időpont-egyeztetést, továbbá a Ket. 164. §-a szerinti általános tájékoztató szolgáltatást nyújt.”

6. § A Grtv. 19. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) Az eljáró szerv végzésében ideiglenes intézkedéssel megtiltja a jogsértő magatartás további folytatását, illetve elrendeli a jogsértő állapot megszüntetését, ha erre – az érdeksérelem köre vagy súlya miatt – halaszthatatlanul szükség van.”

7. § A Grtv. 25/A. §-a helyébe a következő rendelkezés lép:

„25/A. § (1) Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) a Tanács 84/450/EGK irányelve (1984. szeptember 10.) a megtévesztő reklámra vonatkozó tagállami tör-

* A törvényt az Országgyűlés a 2005. június 27-i ülésnapján fogadta el.

vényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről;

b) az Európai Parlament és a Tanács 97/55/EK irányelve (1997. október 6.) a megtévesztő reklámra vonatkozó 84/450/EGK tanácsi irányelvnek az összehasonlító reklámra történő kiterjesztése miatt történő módosításáról;

c) az Európai Parlament és a Tanács 98/27/EK irányelve (1998. május 19.) a fogyasztói érdekek védelme érdekében a jogsértés megszüntetésére irányuló eljárásokról [a törvény 16. §-ának (3) bekezdése];

d) az Európai Parlament és a Tanács 2003/33/EK irányelve (2003. május 26.) a tagállamok dohánytermékek reklámozására és szponzorálására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítéséről, az 5. cikk (2) bekezdése kivételével.

(2) A törvény 15. §-ának (4) bekezdése a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló, 2004. október 27-i 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikke (1) bekezdésének végrehajtásához szükséges rendelkezést állapítja meg.”

8. § A Grtv. módosításáról szóló 2001. évi I. törvény 15. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép és a következő (5) bekezdéssel egészül ki:

„(4) A gazdasági és közlekedési miniszter – az egészségügyi miniszter véleményének meghallgatásával – nemzetgazdasági szempontból kiemelkedő jelentőségű esemény vonatkozásában, különös méltánylást érdemlő esetben, kérelemre, meghatározott időre felmentést adhat a Grtv. 13. §-ában foglalt tilalom alól.

(5) A (4) bekezdésben szabályozott felmentés kizárólag olyan, évente a Magyar Köztársaság területén megrendezett esemény vonatkozásában adható, amelyet első alkalommal 1990. január 1. napját megelőzően rendeztek és megrendezésére 2004. május 1. napját megelőzően kötöttek szerződést.”

9. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglalt kivétellel – 2005. augusztus 1-jén lép hatályba, egyidejűleg hatályát veszti a gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvény módosításáról szóló 2001. évi I. törvény 18. §-a, valamint a Magyar Köztársaság Polgári Törvénykönyvéről szóló 1959. évi IV. törvény, valamint egyes törvények fogyasztóvédelemmel összefüggő jogharmonizációs célú módosításáról szóló 2002. évi XXXVI. törvény 26. §-a.

(2) Az e törvény 5–6. §-ában foglalt rendelkezések 2005. november 1-jén lépnek hatályba, egyidejűleg hatályát veszti a Grtv. 17. §-ának (1) bekezdése, valamint a gazdasági reklámtevékenységről szóló 1997. évi LVIII. törvény módosításáról szóló 2001. évi I. törvény 11. §-ának (1) bekezdése és a 13. § (1) bekezdésének a Grtv. 19. § (1) bekezdését megállapító rendelkezése.

(3) 2007. január 1-jén hatályát veszti a Grtv. e törvény 5. §-ának (2) bekezdésével megállapított 16. §-ának (5)–(6) bekezdése és e törvény 5. §-ának (2) bekezdése.

10. § A nemdohányzók védelméről és a dohánytermékek fogyasztásának, forgalmazásának egyes szabályairól szóló 1999. évi XLII. törvény 8. §-ának (6) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(6) Ez a törvény a következő uniós jogi aktusoknak való megfelelést szolgálja:

a) az Európai Parlament és a Tanács 2001/37/EK irányelve (2001. június 5.) a tagállamoknak a dohánytermékek gyártására, kiszerelésére és árusítására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítéséről;

b) az Európai Parlament és a Tanács 2003/33/EK irányelve (2003. május 26.) a tagállamok dohánytermékek reklámozására és szponzorálására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítéséről, 5. cikk (2) bekezdése [a törvény 5. §-ának (4) bekezdése].”

11. § (1) Ez a törvény a tagállamok dohánytermékek reklámozására és szponzorálására vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseinek közelítéséről szóló, 2003. május 26-i 2003/33/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek való megfelelést szolgálja.

(2) E törvény 4. §-a a fogyasztóvédelmi jogszabályok alkalmazásáért felelős nemzeti hatóságok közötti együttműködésről szóló, 2004. október 27-i 2006/2004/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikke (1) bekezdésének végrehajtásához szükséges rendelkezést állapítja meg.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

2005. évi LXXVIII. törvény

a Nemzeti Akkreditáló Testület szervezetéről, feladat- és hatásköréről, valamint eljárásáról*

Az Országgyűlés annak érdekében, hogy biztosítsa az európai és a nemzetközi gyakorlatnak megfelelő hazai akkreditálási rendszer működését, a megfelelőségértékelésre vonatkozó nemzetközi megállapodások végrehajtását, elősegítse a magyar nemzetgazdaság szereplői versenyképességének növelése és a kereskedelem indokolatlan műszaki akadályainak elhárítása érdekében a termékek és szolgáltatások többszöri megfelelőségértékelésének kiküszöbölését, a nemzeti akkreditálásról a következő törvényt alkotja:

* A törvényt az Országgyűlés a 2005. június 20-i ülésnapján fogadta el.

I. Fejezet

ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK

A törvény hatálya

1. § A nemzeti akkreditálás rendszerében – az akkreditálásról szóló jogszabályok, nemzeti szabványként közzétett európai és nemzetközi szabványok figyelembevételével – a következő jogi személyiségű és jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek (a továbbiakban: szervezetek), valamint természetes személyek akkreditálhatók:

- a) vizsgálólaboratóriumok,
- b) mintavevő szervezetek,
- c) kalibrálólaboratóriumok,
- d) jártassági vizsgálatot szervező szervezetek,
- e) terméktanúsító szervezetek,
- f) irányítási rendszereket tanúsító szervezetek,
- g) személyzettanúsító szervezetek,
- h) ellenőrző szervezetek, a hatóságok kivételével,
- i) referenciaanyag-gyártó szervezetek,
- j) a környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszert (a továbbiakban: EMAS) hitelesítő szervezetek és természetes személyek,
- k) közbeszerzési eljárásokat és gyakorlatot tanúsító szervezetek és természetes személyek.

Alapelvek

2. § A nemzeti akkreditálási rendszer működtetése során érvényesíteni kell a következő alapelveket:

- a) a pártatlanságot,
- b) a gyors, egyszerű és hatékony eljárást,
- c) a függetlenséget a különböző érdekcsoportok túlsúlyától, az akkreditálásban érdekelt kiegészítő szereplők képviseletét,
- d) a szakzszerűséget és az objektivitást,
- e) az igénybevétel önkéntességét,
- f) az eljárás átláthatóságát és nyilvánosságát,
- g) az akkreditáló testületekre vonatkozó szabványoknak való megfelelést,
- h) a közérdek képviseletét a közigazgatási szervek részvételének biztosításával,
- i) az akkreditálás európai és nemzetközi eljárási rendjével való összhangot.

Értelmező rendelkezések

3. § E törvény alkalmazásában:

- a) *akkreditálás*: az a tevékenység, amelynek alapján az e törvény 4. §-ának (1) bekezdésében meghatározott nemzeti akkreditáló szervezet hivatalosan elismeri és igazolja, hogy egy szervezet vagy természetes személy alkalmas meghatározott megfelelőségértékelési feladat elvégzésére,
- b) *akkreditálási feltételek*: a vonatkozó szabványokkal összhangban meghatározott követelményrendszer, amely-

nek az akkreditálást kérelmező szervezetnek vagy természetes személynek meg kell felelnie ahhoz, hogy akkreditált lehessen.

II. Fejezet

A NEMZETI AKKREDITÁLÁS SZERVEZETE

A Nemzeti Akkreditáló Testület

4. § (1) A Magyar Köztársaság nemzeti akkreditáló szervezete a Nemzeti Akkreditáló Testület (a továbbiakban: Testület). A Testület székhelye Budapest.

(2) A Testület a tagok önkéntes tagságán alapuló köztestület, amely e törvény rendelkezései szerint kizárólagos jogkörrel működteti a nemzeti akkreditálás rendszerét.

(3) A Testületet a Fővárosi Bíróság veszi nyilvántartásba, a társadalmi szervezetek nyilvántartásba vételére irányadó rendelkezések szerint.

(4) A Testület jogosult a Magyar Köztársaság címerének használatára.

A Testület feladatai

5. § (1) A Testület akkreditálással kapcsolatos feladatai:

- a) az 1. § szerinti szervezetek és természetes személyek akkreditálására, az akkreditált szervezetek és természetes személyek tevékenységének és alkalmasságának felügyeleti vizsgálatára, az akkreditált státusz felfüggesztésére és visszavonására, valamint a külföldi akkreditáló szervezet által kiadott akkreditálási okirat (a továbbiakban: külföldi akkreditálási okirat) elismerésére vonatkozó eljárás részletes szabályainak kidolgozása, felülvizsgálata és módosítása az európai és nemzetközi eljárások figyelembevételével,
- b) az 1. § szerinti szervezetek és természetes személyek akkreditálása, az akkreditált szervezetek és természetes személyek tevékenységének és alkalmasságának felügyeleti vizsgálata az akkreditált státusz fenntartása, felfüggesztése vagy visszavonása céljából, valamint a külföldi akkreditálási okirat elismerése,
- c) az akkreditálási eljárásokba bevonandó minősítőkkel és szakértőkkel szemben támasztott szakmai és összeférhetetlenségi követelmények kidolgozása, az alkalmazott minősítők és szakértők kijelölése és értékelése,
- d) részvétel és képviselet az európai és a nemzetközi akkreditálási szervezetekben,
- e) két- és többoldalú együttműködési és kölcsönös elismerési megállapodások kezdeményezése és megkötése az akkreditálás területén,
- f) közreműködés az akkreditálással összefüggő nemzeti, európai és nemzetközi szabványosítási tevékenységben,
- g) részvétel az akkreditálással kapcsolatos iskolarendszerű és az iskolarendszeren kívüli képzés tartalmi követelményeinek kidolgozásában, továbbá az iskolarendszeren kívüli képzés szervezésében,

h) tájékoztatás akkreditálási kérdésekben, így különösen az akkreditálással összefüggő szabványokról, útmutatókról és egyéb hazai és nemzetközi dokumentumokról, az akkreditálással összefüggő nemzetközi gyakorlatról és eseményekről,

i) az akkreditálással kapcsolatos hazai és nemzetközi dokumentáció gyűjtése és tárolása, valamint az azokhoz történő hozzáférés biztosítása.

(2) A Testület ellátja továbbá mindazokat a feladatokat, amelyeket más jogszabály a Testület feladatkörébe utal.

6. § (1) A Testület a törvény szerinti feladatai ellátásához szükséges adatokat adatszolgáltatáson alapuló adatgyűjtés és más szervektől történő adatátvitel útján szerzi be.

(2) A Testület tevékenysége átláthatóságának és nyilvánosságának biztosítása, valamint az akkreditált státusz versenyképességet növelő szerepének érvényesülése érdekében nyilvántartást vezet:

a) a Testület tagjairól,

b) a Testület által akkreditált szervezetekről és természetes személyekről,

c) a szakmai akkreditáló bizottságokról és azok tagjairól, valamint az egyes bizottságok tevékenységi területéről,

d) az akkreditálási eljárásokban alkalmazott minősítőkről és szakértőkről,

e) az akkreditálással összefüggő szabványokról, útmutatókról, valamint egyéb hazai és nemzetközi dokumentumokról.

(3) A Testület tagjairól vezetett nyilvántartás tartalma:

a) a tag szervezetek cégnevét és természetes személyek nevét,

b) a tag címét,

c) a tagsági csoportot [a 7. § (1) bekezdésének *a)–d)* pontjai szerint],

d) szervezetek esetében a képviselőjükben eljáró személy nevét.

(4) Az akkreditált szervezetekről és természetes személyekről vezetett közhiteles nyilvántartás tartalmazza:

a) az akkreditált szervezetek és természetes személyek nyilvántartási számát,

b) az akkreditált szervezetek (szervezeti egységek) cégnevét és természetes személyek nevét,

c) az akkreditált szervezetek (szervezeti egységek) székhelyét, telephelyeit és természetes személyek lakóhelyét,

d) az akkreditált tevékenységet és tevékenységi területet,

e) az akkreditált státusz kezdeti és lejáratú időpontját.

(5) A (2) bekezdés *c)* és *d)* pontja szerinti nyilvántartások tartalmazzák a szakmai akkreditáló bizottságok tagjai, a minősítők és a szakértők nevét, végzettségét, képzettségét, szakterületét, szakmai gyakorlatát.

(6) Az adatszolgáltatás, az adatgyűjtés és az adatkezelés során az adatvédelmi jogszabályok rendelkezéseinek meg-

tartásán túlmenően a Testület tisztviselői, szerveinek tagjai, valamint az Akkreditálási Irodában dolgozó, a Testülettel munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személyek a birtokukba jutott, üzleti titoknak minősülő adatot kizárólag a Testület feladatainak ellátása során és érdekében használhatják fel.

(7) A Testület a (3)–(4) bekezdés szerinti nyilvántartási adatok kezelésére a testületi tagság, illetve az akkreditált státusz megszűnését követően 10 évig jogosult. Ezen időtartam lejártát követően nyilvántartásából az adatokat a Testület köteles törölni.

(8) A (2) bekezdés *a)*, *b)* és *e)* pontja szerinti – közérdekű, illetve közérdekből nyilvános adatokat tartalmazó – nyilvántartásokba bárki térítés nélkül betekinthez. A Testület ezen nyilvántartásokból vagy azok egy részéből – a szabványok kivételével – kérésre, költségtérítés ellenében másolatot szolgáltat. A Testület tagjai részére a másolat szolgáltatása térítésmentes.

(9) A szakmai akkreditáló bizottságok listáját és tevékenységi területét a Testület honlapján, valamint a Gazdasági Közönyben változásokat követően haladéktalanul, de legalább évente közzéteszi.

(10) Amennyiben egy akkreditálásban érdekelt szervezet vagy természetes személy tevékenységi körének megfelelő akkreditálási szakterülettel a közzétett szakmai akkreditáló bizottságok közül egy sem rendelkezik, az érintett szervezet vagy természetes személy a hatósági eljárás keretein kívül írásban kezdeményezheti a Testületnél a megfelelő szakmai akkreditáló bizottság felállítását vagy a meglévő szakmai akkreditáló bizottságok tevékenységi területének kiterjesztését.

A Testület tagjai

7. § (1) A Testület tagjai lehetnek:

a) az akkreditált szervezetek és természetes személyek, az akkreditált státusz fennállásának időtartama alatt,

b) az akkreditálásban érdekelt minisztériumok,

c) a Magyar Szabványügyi Testület, az Országos Mérésügyi Hivatal, a Közbeszerzések Tanácsa, az országos kamarák,

d) a tudományos és műszaki egyesületek, a műszaki, jogi, közgazdaságtudományi, egészségügyi, agrár- és természettudományi karral rendelkező felsőoktatási intézmények, a gyártók, a forgalmazók és a fogyasztók érdekképviselői szervezetei, a szakmai érdekképviselői szervezetek, a minőségügygel foglalkozó társadalmi szervezetek.

(2) A tagsági jogviszony az (1) bekezdésben felsoroltak kérésére az első tagdíj megfizetésének napjával jön létre.

(3) A Testület tagját a tagsági jogviszony létrejöttével egyidejűleg be kell jegyezni a 6. § (3) bekezdése szerinti nyilvántartásba.

(4) A Testület tagjának joga, hogy a közgyűlés összehívására, napirendjére javaslatot tegyen, a közgyűlésen részt vegyen, azon felszólaljon, indítványokat tegyen, szavaz-

zon, az Akkreditálási Tanácsba (a továbbiakban: Tanács) és a Testület más szerveibe – a 17. §-ban foglalt összeférhetetlenségi szabályokra figyelemmel – megválasszák. A tag kötelezettsége, hogy a tagdíjat megfizesse, valamint az alapszabályban és más belső szabályzatokban a tagokra előírt egyéb rendelkezéseket megtartsa.

(5) A tagságból eredő jogait nem gyakorolhatja

a) a Testületnek az a tagja, aki az e törvényben, a Testület alapszabályában és más belső szabályzataiban foglalt kötelezettségeinek nem tesz eleget,

b) az a tag, aki a tagdíjfizetési kötelezettségének nem tett eleget, de tagsági jogviszonya a (6) bekezdés b) pontja alapján még nem szűnt meg,

c) az akkreditált tag az akkreditált státusz felfüggesztésének időtartama alatt.

(6) A tagsági jogviszony megszűnik:

a) a tag önkéntes kilépésével,

b) ha a tag az esedékes tagdíjfizetési kötelezettségének felhívásra, annak közlésétől számított 30 napon belül sem tesz eleget,

c) az akkreditált szervezet jogutód nélküli megszűnésével vagy a természetes személy halálával,

d) az akkreditált státusz lejáratí napjával.

A Testület szervezete

8. § (1) E törvény keretei között a Testület alapszabályának tartalmaznia kell:

a) a Testület nevét és székhelyét,

b) a Testület szervezeti és működési szabályzata, valamint belső működésére vonatkozó egyéb belső szabályzatai, továbbá az akkreditálásra és az akkreditálási eljárásra vonatkozó részletes szabályokat tartalmazó szabályzatok elfogadásának rendjét,

c) az e törvényben meghatározottakon túl a tagok jogait és kötelezettségeit,

d) a tagdíj számításának és fizetésének módját,

e) a Testület elnöke, a Tanács tagjai, a pénzügyi ellenőrző bizottság, a fellebbviteli bizottság tagjai megválasztásának és visszahívásának szabályait,

f) a közgyűlés kötelező összehívásának eseteit, rendszerességét és módját,

g) a Tanács összehívására, működésére, határozatainak meghozatalára vonatkozó szabályokat,

h) az e törvényben meghatározottakon túl azoknak az ügyeknek a meghatározását, amelyekben a határozat elfogadásához a jelen lévő testületi tagok kétharmadának vagy ennél nagyobb arányú többségének az igen szavazata szükséges,

i) az elnök jogkörét, illetve az ügyek meghatározott csoportjaira nézve képviseleti jogköre átruházásának szabályait,

j) az e törvényben meghatározottakon túl a Testület gazdálkodásának szabályait,

k) a Testület éves költségvetése és a számvitelről szóló 2000. évi C. törvény (a továbbiakban: Sztv.) szerinti beszámolója elfogadásának rendjét,

l) az e törvényben meghatározottakon túl a Testület tisztségviselőinek összeférhetetlenségi eseteit.

(2) A Testület szervezeti felépítése:

a) a Testület szervei:

aa) a közgyűlés,

ab) a Tanács,

ac) a szakmai akkreditáló bizottságok,

ad) a fellebbviteli bizottság,

ae) a pénzügyi ellenőrző bizottság;

b) Akkreditálási Iroda.

(3) A Testület választott tisztségviselői:

a) az öt évre választott elnök,

b) a fellebbviteli bizottság elnöke,

c) a pénzügyi ellenőrző bizottság elnöke.

(4) Az elnököt akadályoztatása esetén a Tanács tagjai közül az elnök által kijelölt személy helyettesíti.

A közgyűlés

9. § (1) A Testület legfőbb szerve a Testület tagjaiból álló közgyűlés, amelyet az alapszabályban meghatározott időközönként, de évente legalább egyszer – a napirend megjelölésével – a Testület elnöke hív össze.

(2) Rendkívüli közgyűlést kell tartani, ha a tagok egytizede vagy a pénzügyi ellenőrző bizottság elnöke a napirend megjelölésével ezt a Testület elnökénél írásban kéri. Amennyiben a Testület elnöke a kérésnek 8 napon belül nem tesz eleget, a tagok egytizede vagy a pénzügyi ellenőrző bizottság elnöke a törvényességi felügyelet gyakorló-jához fordulhatnak a közgyűlés összehívása érdekében.

(3) A közgyűlés határozatképes, ha azon a tagok több mint a fele jelen van. A határozatképesség megállapítása során figyelmen kívül kell hagyni azokat a tagokat, amelyek, illetve akik esedékes tagdíjfizetési kötelezettségüknek a közgyűlés megkezdésének időpontjáig nem tettek eleget.

(4) Ha a közgyűlés határozatképtelen, a közgyűlést az eredetivel azonos napirenddel 15 napon belül újra össze kell hívni. A megismételt közgyűlés a megjelentek számára tekintet nélkül határozatképes.

(5) Minden tag – az esetleges többszöri akkreditáltságtól függetlenül – egy szavazattal rendelkezik. A közgyűlésen nem szavazhat az a tag, aki esedékes tagdíjfizetési kötelezettségének a közgyűlés megkezdésének időpontjáig nem tett eleget.

(6) A közgyűlésen jelen lévő, szavazásra jogosult tagoknak a 7. § (1) bekezdés a) pontja szerinti csoportja, a 7. § (1) bekezdés b) pontja szerinti csoportja, továbbá együtt a 7. § (1) bekezdés c)–d) pontja szerinti csoportja azonos szavazati súllyal rendelkezik. A leadott szavazatokat megszámlálásukat követően csoportonként ennek megfelelően kell arányosítani.

(7) A közgyűlés döntéseit – a (8) bekezdés szerinti esetek kivételével – a (6) bekezdés szerint meghatározott szavazatok többségével hozza meg.

(8) A közgyűlés a (6) bekezdés szerinti legalább kétharmados szavazati aránnyal meghozott döntése szükséges az alapszabály elfogadásához és módosításához, továbbá az alapszabályban meghatározott más ügyben való döntéshez.

(9) A közgyűlés határozatait a közgyűlés helyszínén és ideje alatt lefolytatott szavazás útján hozza meg.

10. § A közgyűlés kizárólagos hatáskörébe tartozik:

- a) az alapszabály és módosításának elfogadása,
- b) a tagdíj mértékének megállapítása,
- c) a Testület éves költségvetése, a Testület éves tevékenységéről a Kormány számára készített beszámoló és az Sztv. szerinti beszámoló jóváhagyása,
- d) a Testület elnökének megválasztása és visszahívása, díjazásának megállapítása,
- e) a Tanács tagjainak megválasztása és visszahívása,
- f) a pénzügyi ellenőrző bizottság és a fellebbviteli bizottság tagjainak megválasztása és visszahívása, díjazásának megállapítása,
- g) a Tanács, a pénzügyi ellenőrző bizottság és a fellebbviteli bizottság beszámoltatása,
- h) mindazon döntések meghozatala, amelyeket az alapszabály a közgyűlés kizárólagos hatáskörébe utal.

A Tanács

11. § (1) A közgyűlések közötti időszakban a Testület működését a Tanács irányítja a közgyűlés határozatainak megfelelően. A Tanács a Testület elnökéből, a nemzeti akkreditálás szabályozásáért felelős minisztérium képviselőjéből és 14 választott tagból áll. A Tanács munkáját a Testület elnöke vezeti, szavazategyenlőség esetén az elnök szavazata dönt.

(2) A Tanácsba a közgyűlés

- a) az akkreditált szervezetek és természetes személyek közül 5 tagot,
 - b) a minisztériumok közül 4 tagot,
 - c) a 7. § (1) bekezdés c) és d) pontjában megjelölt szervezetek és szervezetek közül 5 tagot
- választ 5 éves időtartamra.

(3) A Tanács tagjait e tevékenységük ellátásáért díjazás nem illeti meg.

(4) A Tanács ügyrendjét maga állapítja meg.

(5) A Tanács hatáskörébe tartozik:

- a) az alapszabály, illetve módosítása kidolgozása és közgyűlés elé terjesztése,
- b) a Testület szervezeti és működési szabályzatának, belső működésére vonatkozó egyéb belső szabályzatainak, a külföldi akkreditálási okirat elismerésére vonatkozó szabályzatának, továbbá az akkreditálásra és az akkreditálási eljárásra vonatkozó részletes szabályokat tartalmazó szabályzatoknak az elfogadása,

c) javaslatétel a közgyűlésnek a tagdíj mértékére, számítási és fizetési módjára,

d) a Testület éves költségvetése, a Testület éves tevékenységéről a Kormány számára készített beszámoló és az Sztv. szerinti beszámoló elfogadása és közgyűlés elé terjesztése, a pénzügyi ellenőrző bizottság állásfoglalásával együtt,

e) a Testület ügyvezető igazgatójának kinevezése és felmentése, illetményének és egyéb juttatásainak megállapítása, és az ügyvezető igazgató beszámoltatása,

f) a szakmai akkreditáló bizottságok létrehozása és megszüntetése, továbbá a működő szakmai akkreditáló bizottságok tevékenységi területének kiterjesztése, és döntés a 6. § (10) bekezdése szerinti esetekben, az ügyvezető igazgató javaslata alapján,

g) a szakmai akkreditáló bizottságok elnökeinek megbízása és felmentése, díjazásuk megállapítása az ügyvezető igazgató javaslata alapján,

h) a szakmai akkreditáló bizottságok elnökeinek és az ügyvezető igazgatónak a szakmailag megindokolt javaslata alapján a szakmai akkreditáló bizottságok tagjainak megbízása és felmentése, díjazásuk megállapítása,

i) a szakmai akkreditáló bizottságok általános működési rendjének jóváhagyása,

j) a szakmai akkreditáló bizottságok működése feletti felügyelet,

k) a Testület tevékenységét érintő jogszabálytervezetek véleményezése, javaslatétel jogszabály megalkotására vagy módosítására,

l) döntés a külföldi akkreditálási okirat elismeréséről,

m) javaslatétel a nemzeti akkreditálás szabályozásáért felelős miniszter (a továbbiakban: miniszter) számára az akkreditálási eljárásokkal kapcsolatos igazgatási szolgáltatási díjak mértékének megállapítására,

n) minden olyan egyéb feladat ellátása, amelyet az alapszabály a Tanács hatáskörébe utal.

A szakmai akkreditáló bizottságok

12. § (1) A Tanács a nemzeti akkreditálás rendszerébe tartozó szakterületen az akkreditálás speciális követelményeinek meghatározására, az 5. § (1) bekezdésnek b) és c) pontjában foglalt feladatok ellátása, valamint az akkreditált szervezetek és természetes személyek ellen benyújtott panaszok kivizsgálása céljából szakmai akkreditáló bizottságokat működtet.

(2) A szakmai akkreditáló bizottság az akkreditálási és felügyeleti vizsgálatának lefolytatásához minősítőket és szakértőket (a továbbiakban együtt: minősítő csoport) jelöl ki.

(3) A szakmai akkreditáló bizottság munkájában az adott szakterületen egyetemi végzettséggel és a szakterületen legalább 10 éves szakmai gyakorlattal rendelkező olyan személy vehet részt, akivel szemben az e törvény vagy az alapszabály szerinti összeférhetetlenségi ok nem áll fenn.

(4) A szakmai akkreditáló bizottságok tagjainak megbízása visszavonásig érvényes. A szakmai akkreditáló bizottságoknak és tagjaiknak feladataik ellátása körében utasítás nem adható.

(5) Az akkreditáltság odaítéléséről, elutasításáról, felfüggesztéséről, visszavonásáról első fokon a szakmai akkreditáló bizottság dönt. Az erről szóló határozatot a szakmai akkreditáló bizottság elnöke írja alá.

A fellebbviteli bizottság

13. § (1) A szakmai akkreditáló bizottságoknak az akkreditálásra vonatkozó határozata ellen benyújtott fellebbezések elbírálására létrehozott háromtagú fellebbviteli bizottság elnökét tagjai közül maga választja meg.

(2) A fellebbviteli bizottság egy jogi és két egyéb felsőfokú végzettséggel, legalább 10 éves szakmai gyakorlattal rendelkező személyből áll. A fellebbviteli bizottság tagjainak megbízatása 5 évre szól.

(3) A fellebbviteli bizottság a tevékenységéről a közgyűlésnek számol be. A bizottságnak és tagjainak feladataik ellátása körében utasítás nem adható.

(4) A fellebbviteli bizottság hatáskörébe tartozik az akkreditáltság odaítéléséről, elutasításáról, felfüggesztéséről és visszavonásáról hozott határozat ellen benyújtott fellebbezések elbírálása.

A pénzügyi ellenőrző bizottság

14. § (1) A Testület gazdálkodásának ellenőrzésére létrehozott háromtagú pénzügyi ellenőrző bizottság elnökét tagjai közül maga választja.

(2) A pénzügyi ellenőrző bizottság vizsgálja, hogy a Testület gazdálkodása megfelel-e a jogszabályoknak, a Testület alapszabályának és más belső szabályzatainak. A pénzügyi ellenőrző bizottság vizsgálja a gazdálkodás célszerűségét is.

(3) A pénzügyi ellenőrző bizottság egy közgazdaságtudományi vagy pénzügyi-számviteli és két egyéb felsőfokú végzettségű, legalább 10 éves szakmai gyakorlattal rendelkező személyből áll. A pénzügyi ellenőrző bizottság tagjainak megbízatása 5 évre szól.

(4) A pénzügyi ellenőrző bizottság a Testület tisztségviselőitől, testületi szerveitől, az Akkreditálási Irodától minden olyan adatot, tájékoztatást megkérhet, illetve minden olyan iratot megtekinthet, amely feladatainak ellátásához szükséges.

(5) A pénzügyi ellenőrző bizottság a Testület éves költségvetéséről és az Sztv. szerinti beszámolóról állást foglal, amelyet megküld a Tanács részére.

(6) A pénzügyi ellenőrző bizottság a tevékenységéről a közgyűlésnek számol be. A bizottságnak és tagjainak feladataik ellátása körében utasítás nem adható.

15. § (1) A pénzügyi ellenőrző bizottság – szükség esetén – írásban felhívja a Tanácsot a szükséges intézkedések megtételére annak érdekében, hogy a Testület gazdálkodása megfeleljen a jogszabályoknak, az alapszabálynak és más belső szabályzatoknak, valamint a célszerű gazdálkodás követelményének.

(2) Ha a Tanács a felhívásnak nem tesz eleget, a pénzügyi ellenőrző bizottság elnöke a Testület elnökénél írásban kezdeményezi rendkívüli közgyűlés összehívását.

Akkreditálási Iroda, ügyvezető igazgató

16. § (1) A Testület ügyintéző szervezete az Akkreditálási Iroda. Az Akkreditálási Iroda:

- a) előkészíti a közgyűlés és a Tanács döntési jogkörébe tartozó ügyeket, a döntéshez szükséges előterjesztéseket,
- b) ellátja a Testület ügyviteli teendőit,
- c) az akkreditálási eljárásokban ellátja a kérelmek fogadásával, iktatásával, a határidők figyelésével, a szakmai akkreditáló bizottságok ügyviteli segítségével, az akkreditálási okirat kiállításával kapcsolatos, továbbá a vonatkozó szabályzatokban meghatározott feladatokat,
- d) folyamatosan vezeti a 6. § (2) bekezdésében meghatározott nyilvántartásokat,
- e) biztosítja a testület szervei működéséhez szükséges tárgyi feltételeket,
- f) ellátja az európai és nemzetközi akkreditálási szervezetekben való képviseléssel és részvétellel járó feladatokat,
- g) közreműködik az akkreditálással kapcsolatos iskola-rendszerű és az iskola-rendszeren kívüli képzés tartalmi követelményeinek kidolgozásában,
- h) akkreditálással kapcsolatos ismeretekre vonatkozó oktatást szervez,
- i) ellátja mindazon további feladatokat, amelyeket az alapszabály a hatáskörébe utal.

(2) Az Akkreditálási Irodát az ügyvezető igazgató irányítja, aki gyakorolja az Akkreditálási Iroda munkatársai felett a munkáltatói jogokat.

(3) Az ügyvezető igazgatót a Tanács nevezi ki és menti fel, megállapítja az illetményét és egyéb juttatásait. Az ügyvezető igazgató feletti egyéb munkáltatói jogokat a Testület elnöke gyakorolja.

(4) Az ügyvezető igazgató évente beszámol a Tanácsnak az ügyintéző szervezet munkájáról.

(5) Az alapszabály a Testület elnökének képviseleti jogkörét – az ügyek meghatározott csoportjára nézve – az ügyvezető igazgatóra átruházhatja.

A testületi szervek tagjaival, a tisztségviselőkkel szemben támasztott követelmények és összeférhetetlenségi szabályok

17. § (1) A Testület elnökének – a (3)–(6) bekezdésben foglalt kivétellel – az választható, aki

- a) nagykorú, cselekvőképes,

b) magyar állampolgár vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam állampolgára, vagy Magyarországon letelepedési vagy bevándorlási engedéllyel rendelkező egyéb külföldi,

c) nem tulajdonosa, tisztségviselője vagy alkalmazottja akkreditált szervezetnek vagy nem akkreditált természetes személy.

(2) A Tanácsban a megválasztott tagszervezetet csak a képviselőre jogosult személy vagy írásban meghatalmazott helyettese képviselheti. A Tanácsban természetes személy tag csak nagykorú, cselekvőképes magyar állampolgár vagy az Európai Gazdasági Térségről szóló megállapodásban részes állam állampolgára vagy Magyarországon letelepedési vagy bevándorlási engedéllyel rendelkező egyéb külföldi személy lehet.

(3) Szakmai akkreditáló bizottság elnökeként és tagjaként nem bízható meg olyan személy, aki

a) 7. § (1) bekezdés b) pontjában felsorolt közigazgatási szerv állami vezetője vagy köztisztviselője,

b) akkreditált szervezet tulajdonosa, tisztségviselője, alkalmazottja vagy egyéb munkavállalója, vagy közeli hozzátartozójuk [a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 685. § b) pont], vagy akkreditált személy,

c) gazdasági vagy szakmai kamara, vagy az akkreditált szervezetek érdekképviselőre létrehozott szervezet tisztségviselője.

(4) Szakmai akkreditáló bizottság tagja, minősítő vagy szakértő nem vehet részt az akkreditálási ügy intézésében, ha az akkreditálási eljárásban érintett szervezet vagy természetes személy esetében érdekelt (tulajdonos, tisztségviselő, alkalmazott vagy egyéb munkavállaló, vagy közeli hozzátartozójuk [Ptk. 685. § b) pont]).

(5) A fellebbviteli bizottság tagjának nem választható meg

a) a (3) bekezdésben meghatározott személy,

b) a Testület egyéb tagját képviselő személy vagy a Testület tagjának tulajdonosa, tisztségviselője, alkalmazottja, a szakmai akkreditáló bizottságok és a pénzügyi ellenőrző bizottság elnökei és tagjai, továbbá közeli hozzátartozóik.

(6) A pénzügyi ellenőrző bizottság elnökének és tagjának nem választható meg

a) a Tanács tagjának képviselője vagy a Tanács akkreditált természetes személy tagja, továbbá a Tanács tagjának tulajdonosa, tisztségviselője, alkalmazottja,

b) a szakmai akkreditáló bizottságok és a fellebbviteli bizottság elnökei és tagjai,

c) az a)–b) pontokban említett személyek közeli hozzátartozója [Ptk. 685. § b) pont].

(7) A Testület tisztségviselőjévé nem választható meg, továbbá a Testületben nem láthatja el a tag képviselőt, és az egyéb választott szervekben nem lehet tag

a) az ügyvezető igazgató,

b) az Akkreditálási Irodában dolgozó, a Testülettel munkaviszonyban vagy munkavégzésre irányuló egyéb jogviszonyban álló személy, továbbá aki

c) a közügyek gyakorlásától eltöltő jogerős ítélet hatálya alatt áll,

d) büntetett előéletű,

e) büntetőeljárásban jogerősen elrendelt intézeti kényszergyógykezelés alatt áll.

III. Fejezet

AZ AKKREDITÁLÁS FOLYAMATA

Az akkreditálási eljárás

18. § (1) Az 1. §-ban felsorolt szervezetek és természetes személyek akkreditálásuk céljából a Testülethez nyújthatnak be kérelmet.

(2) Az akkreditálást az a szervezet vagy természetes személy kérelmezheti, amely vagy aki a kérelem benyújtását megelőzően legalább három hónappal az adott szervezet tevékenységére vonatkozó szabványoknak megfelelő rendszert léptetett életbe és működtet.

(3) Az akkreditálási kérelem szakmai és formai követelményeit a Testület szabályzatban határozza meg és a honlapján hozza nyilvánosságra.

(4) Az akkreditálási kérelem elbírálása, az akkreditált státusz felügyeleti vizsgálata, felfüggesztése és visszavonása a szakmai akkreditáló bizottság hatáskörébe tartozik. Az akkreditálási kérelmet az Akkreditálási Irodánál történt iktatásától a szakmai akkreditáló bizottsághoz megérkezettnek kell tekinteni.

(5) Az akkreditálás odaítéléséről a szakmai akkreditáló bizottság határozatban rendelkezik. Az akkreditált státusz 4 évre szól.

(6) Az akkreditálás odaítéléséről, elutasításáról, felfüggesztéséről, valamint visszavonásáról hozott határozat ellen fellebbezésnek van helye. A fellebbezést a fellebbviteli bizottság bírálja el.

(7) Ha az akkreditálásra vonatkozó határozat több akkreditált területre vonatkozik, és az ügyfél a határozatnak csak meghatározott területekre vonatkozó rendelkezései ellen nyújt be fellebbezést, a határozat fellebbezéssel nem támadott rendelkezései tekintetében beáll a jogerő.

(8) A fellebbviteli bizottság határozatának bírósági felülvizsgálatára a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény XX. fejezetének (Közigazgatási perek) rendelkezéseit kell alkalmazni.

(9) Az akkreditálási eljárásra, a felügyeleti vizsgálati eljárásra és a fellebbviteli bizottság eljárására az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) rendelkezéseit az e törvényben foglalt – az Áe. által megengedett – eltérésekkel és kiegészítésekkel kell alkalmazni.

(10) A kérelem és annak mellékletei benyújtása, a hiánypótlásra történő felhívás és a hiánypótlás megtörténte, a nemmegfelelőségek kijavítására történő felhívás, és a kijavításról történő tájékoztatás, a minősítők és a szakértők kijelölésének, valamint a helyszíni szemle helyének és

időpontjának közlése, továbbá a kérelmezőnek a Testület-hez intézett nyilatkozata, bejelentése vagy bármely beadványa, a fellebbviteli bizottság idézése és mindezek visszaigazolása elektronikus úton is gyakorolható.

(11) A (4) bekezdésben meghatározott akkreditálási ügyekben újrafelvételi eljárásnak nincs helye.

(12) A Testület akkreditálási és éves felügyeleti vizsgálati eljárásért külön jogszabályban meghatározott igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni.

19. § (1) Az akkreditálási eljárás elintézési határideje 180 nap.

(2) Az akkreditálási eljárás vizsgálati és minősítési szakaszából áll. A vizsgálati szakasz legkésőbb a kérelem benyújtásától számított 90. napon lezárul.

(3) A vizsgálati szakasz kezdetén a szakmai akkreditáló bizottság vizsgálja, hogy a kérelem megfelel-e a 18. § (3) bekezdése szerint előírt formai követelményeknek, szükség esetén 15 napon belül a kérelmezőt legfeljebb 30 napos határidő kitűzésével hiánypótlásra hívja fel.

(4) A vizsgálati szakasz során az akkreditálási kérelem alapján a szakmai akkreditáló bizottság minősítő csoportot jelöl ki. A minősítő csoport véleményezi a kérelmező által benyújtott dokumentációt és feltárja a hiányosságokat, nemmegfelelőségeket; szükség esetén a kérelmezőt legfeljebb 30 napos határidő kitűzésével kiegészítő tájékoztatásra kéri. Hiányosságok, nemmegfelelőségek fennmaradása esetén a kérelem elutasítható.

(5) A minősítési szakaszban a minősítő csoport helyszíni szemlét tart a kérelmezőnél, amelynek eredményét jegyzőkönyvben rögzíti. A minősítő csoport a jegyzőkönyvben rögzített nemmegfelelőségek, hiányosságok kiküszöbölésére a kérelmezőt legfeljebb 30 napos határidő kitűzésével intézkedésre hívja fel.

(6) Ha az akkreditálást természetes személy kéri, szakmai alkalmasságának megvizsgálásában személyesen köteles közreműködni.

(7) A szakmai akkreditáló bizottság a kérelem, a vizsgálati szakasz során összegyűjtött információ, a helyszíni szemle eredménye, a minősítő csoport összefoglaló beszámolója, a kérelmező észrevételei, valamint a kérelem tárgyára vonatkozó egyéb információ alapján határoz az akkreditált státusz odaítéléséről, illetve elutasításáról.

(8) Az akkreditált szervezet, személy írásban kérelmezheti a határozatban foglalt akkreditált területének szűkítését. A kérelem alapján a szakmai akkreditáló bizottság – a kérelem benyújtását követő ülésén – határozatban módosítja az akkreditált szervezet, személy akkreditált területét.

(9) Az akkreditált terület bővítése, illetve az akkreditált státusz megújítása iránti kérelem elbírálására az akkreditálás odaítélésére vonatkozó szabályokat kell alkalmazni.

Az akkreditálási okirat

20. § (1) A szakmai akkreditáló bizottság odaítélő határozatának jogerőre emelkedése napján a Testület – az oda-

ítélő határozat rendelkező részének megfelelő adattartalommal – erre a célra rendszeresített akkreditálási okiratot (a továbbiakban: akkreditálási okirat) ad ki, amelyet az ügyvezető igazgató ír alá.

(2) Ha a szakmai akkreditáló bizottság szűkíti vagy bővíti az akkreditált területet vagy az akkreditált státusz megújításáról határoz, az akkreditálási okiratot ennek megfelelően módosítani kell.

(3) Az akkreditált szervezet vagy természetes személy csak azon tevékenysége vonatkozásában hivatkozhat az akkreditált státuszára, amelyre az akkreditálási okirat kiterjed.

(4) Az akkreditált szervezet vagy természetes személy az akkreditált tevékenységét érintő jelentős változásokról 15 napon belül értesíti az Akkreditálási Irodát. Jelentős változásnak minősül a szervezet vagy természetes személy akkreditálási követelményeknek való megfelelését befolyásoló változás, különösen:

- a) a jogi, tulajdonosi vagy szervezeti formában,
- b) a szervezeti felépítésben, vezetésben vagy az akkreditált tevékenység ellátásához szükséges személyzetben,
- c) a fő működési politikában,
- d) az erőforrásokban és környezetben (székhely, telephelyek),
- e) az akkreditált tevékenységben és területben bekövetkezett változás.

(5) Az akkreditálásra vonatkozó európai és nemzetközi szabványok, továbbá azoknak a nemzetközi szervezeteknek a szabályzatai alapján, amelyeknek a Testület is tagja, a Testület szabályzatában további tény, adat, állapot változását is jelentősnek minősítheti, és erről bejelentést kérhet, amennyiben ez nem ellentétes a személyes adatok védelméről és a közérdekű adatok nyilvánosságáról szóló 1992. évi LXIII. törvénnyel.

(6) A jelentős változás bejelentésének elmulasztása az akkreditált státusz felfüggesztését eredményezheti.

Az akkreditált szervezet és természetes személy felügyeleti vizsgálata

21. § (1) A szakmai akkreditáló bizottság az akkreditált státusz odaítélésének alapjául szolgáló körülmények fennállását, valamint az akkreditált szervezet, illetve természetes személy alkalmasságát éves felügyeleti vizsgálat keretében, indokolt esetben rendkívüli felügyeleti vizsgálat keretében ellenőrzi.

(2) Az éves felügyeleti vizsgálatot az akkreditált szervezet, illetve természetes személy köteles kezdeményezni. Rendkívüli felügyeleti vizsgálatra panaszbejelentés vagy az akkreditálás alapjául szolgáló körülmények megváltozása esetén kerülhet sor.

(3) A felügyeleti vizsgálat elintézési határideje 90 nap.

(4) A szakmai akkreditáló bizottság a felügyeleti vizsgálat során dokumentumokat, egyéb információkat kérhet, minősítő csoportot jelöl ki, amely helyszíni szemlét tart és annak eredményétől függően

- a) az akkreditált státuszt fenntartja,

b) határidő kitűzésével határozatban felhívja az akkreditált szervezetet, természetes személyt a felügyeleti vizsgálat során megállapított hiányosságok, nemmegfelelőségek kiküszöbölésére, vagy

c) az akkreditált státuszt

ca) részlegesen vagy teljes körűen felfüggeszti,

cb) részlegesen vagy teljes körűen visszavonja.

Az akkreditált státusz felfüggesztése

22. § (1) A szakmai akkreditáló bizottság az akkreditált szervezet vagy természetes személy akkreditált státuszát részlegesen vagy teljes körűen felfüggeszti, ha:

a) az akkreditált szervezet vagy természetes személy tevékenységével kapcsolatban megalapozott kifogás merül fel, de annak súlyossága a vonatkozó európai, illetve nemzetközi szabványok szerint nem indokolja az akkreditált státusz visszavonását,

b) az akkreditált szervezet vagy természetes személy az éves felügyeleti vizsgálatot nem kérelmezi vagy a felügyeleti vizsgálathoz szükséges dokumentumokat határidőben nem bocsátja a Testület rendelkezésére,

c) a 21. § szerinti felügyeleti vizsgálat felfüggesztést indokoló eredménnyel zárul,

d) az akkreditált szervezet vagy természetes személy a 20. § (4) bekezdés szerinti jelentős változást határidőre nem jelenti be,

e) az akkreditált szervezet vagy természetes személy a külön jogszabályban előírt éves felügyeleti vizsgálati díjat nem téríti meg,

f) az akkreditált szervezet vagy természetes személy a felfüggesztést maga kéri.

(2) A szakmai akkreditáló bizottság az akkreditált szervezet vagy természetes személy akkreditált státuszát határozatban részlegesen vagy teljes körűen felfüggesztheti, ha a felügyeleti vizsgálat során megállapítja, hogy az akkreditált státusz odaitélésének alapjául szolgáló körülményekben olyan változás következett be, amelynek következtében az akkreditálás alapvető követelményei csak részben teljesülnek.

(3) A szakmai akkreditáló bizottság a felfüggesztő határozatban a felfüggesztés megszüntetésének feltételeiről és a feltételek teljesítésének határidejéről is határoz. Amennyiben az akkreditált szervezet vagy természetes személy az előírt feltételeknek határidőben nem tesz eleget, a szakmai akkreditáló bizottság az akkreditált státuszt részlegesen vagy teljes körűen visszavonja.

Az akkreditált státusz visszavonása

23. § A szakmai akkreditáló bizottság az akkreditált szervezet vagy természetes személy akkreditált státuszát határozatban részlegesen vagy teljes körűen visszavonja, ha

a) az akkreditált szervezet vagy természetes személy tevékenységével kapcsolatban megalapozottan, a vonatkozó európai, illetve nemzetközi szabványok szerinti súlyos kifogás merül fel,

b) az akkreditált szervezet vagy természetes személy az esedékes felügyeleti vizsgálatot nem teszi lehetővé vagy akadályozza,

c) az akkreditálás alapjául szolgáló körülményekben olyan változás következett be, amelynek következtében az akkreditálás alapvető követelményei nem teljesülnek,

d) az akkreditált szervezet vagy természetes személy akkreditált státuszát felfüggesztették és a felfüggesztés megszüntetése feltételeinek határidőben nem tett eleget,

e) az akkreditált szervezet jogutód nélkül megszűnik, illetve az akkreditált természetes személy meghal,

f) az akkreditált státusz visszavonását a szervezet vagy természetes személy maga kéri.

A külföldi akkreditálási okirat elismerése

24. § (1) A Testület kérelem alapján a külföldi akkreditálási okirat elismerésével a saját akkreditálási eljárásával egyenértékűnek minősíti a külföldi akkreditáló szervezet által lefolytatott akkreditálási eljárást és az arról kiállított okiratot.

(2) A külföldi akkreditálási okirat elismeréséről a Tanács dönt.

(3) A Tanács a külföldi akkreditálási okiratot elismeri, ha azt olyan akkreditáló szervezet adta ki,

a) amely az Európai Akkreditálási Együttműködés Kölcsonös Elismerési Megállapodásának tagja,

b) amely a Nemzetközi Laboratóriumakkreditálási Együttműködés vagy a Nemzetközi Akkreditálási Fórum Kölcsonös Elismerési Megállapodásának tagja,

c) amellyel a Testület kétoldalú elismerési megállapodást kötött.

(4) A Tanács eljárására a 18. § (1)–(3) bekezdésében, (4) bekezdésének második mondatában és (9)–(11) bekezdésében foglaltakat kell alkalmazni. A Tanács határozata ellen nincs helye fellebbezésnek, a határozat bírósági felülvizsgálatára a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény XX. fejezetének (Közigazgatási perek) rendelkezéseit kell alkalmazni.

(5) A külföldi akkreditálási okirat elismeréséért külön jogszabályban meghatározott igazgatási szolgáltatási díjat kell fizetni.

IV. Fejezet

A TESTÜLET GAZDÁLKODÁSA

25. § (1) A Testület működésének pénzügyi forrásai:

a) tagdíjak,

b) igazgatási szolgáltatási díjak,

c) a nemzetközi együttműködés költségeinek fedezésére a központi költségvetésből kapott támogatás,

d) egyéb bevételek.

(2) A Testület köteles gazdálkodását évente független könyvvizsgálóval megvizsgáltatni.

(3) A Testület üzletszerűen – nyereség- és vagyonszerzés céljából – termelő, kereskedelmi vagy szolgáltató tevékenységet nem folytathat, gazdasági társaságnak nem lehet tagja és ilyen társaságban nem szerezhethet részesedést.

(4) A Testület váltót nem bocsáthat ki, az államháztartás alrendszerétől kapott támogatást hitel fedezetűül, hitel törlesztésére nem használhatja fel, illetve átmenetileg szabad pénzeszközeit csak állami garanciavállalás mellett kibocsátott értékpapírba fektetheti.

V. Fejezet

ZÁRÓ RENDELKEZÉSEK

26. § (1) Ez a törvény – a (2) bekezdésben foglaltak kivételével – a kihirdetését követő 30. napon lép hatályba, egyidejűleg hatályát veszti:

a) a laboratóriumok, a tanúsító és az ellenőrző szervezetek akkreditálásáról szóló 1995. évi XXIX. törvény (a továbbiakban: Tv.),

b) az egyes törvények környezetvédelmi célú jogharmonizációs módosításáról szóló 2001. évi LV. törvény 22. §-a,

c) a közbeszerzésekről szóló 2003. évi CXIX. törvény 406. §-a (1) bekezdésének e) és f) pontja,

d) a Nemzeti Akkreditáló Testület feletti törvényességi felügyeletet gyakorló miniszter kijelöléséről szóló 76/1995. (VI. 22.) Korm. rendelet.

(2) E törvény 18. §-ának (7), (10) és (11) bekezdése a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény hatálybalépése napján lép hatályba.

(3) E törvény 18. §-ának (10) bekezdése 2007. július 1-jén hatályát veszti.

27. § (1) E törvény rendelkezéseit a hatálybalépését követően indult eljárásokban kell alkalmazni.

(2) Az e törvény hatálybalépését megelőzően kiadott, az akkreditálás odaitéléséről szóló határozatok a bennük fog-

lalt időpontig, illetve az e törvény szerinti visszavonásukig érvényesek.

(3) A Tv. alapján létrehozott és nyilvántartásba vett Nemzeti Akkreditáló Testület jogfolytonosan végzi tevékenységét.

(4) A Testület e törvény hatálybalépésekor elnöke e törvény hatálybalépését követő 60 napon belüli időpontra tisztújító közgyűlést hív össze, és a közgyűlés gondoskodik e törvény rendelkezései szerinti feltételek alapján az új elnök, valamint az új Tanács, fellebbviteli bizottság és pénzügyi ellenőrző bizottság tagjai megválasztásáról. Az új elnök a közgyűlést követő 30 napon belüli időpontra összehívja a Tanácsot, amely gondoskodik e törvény rendelkezései szerinti feltételek alapján az új szakmai akkreditáló bizottságok létrehozásáról, a szakmai akkreditáló bizottságok elnökei és az ügyvezető igazgató megválasztásáról, valamint a szakmai akkreditáló bizottságok tagjai megbízásáról.

(5) A Testület e törvény hatálybalépése előtt megválasztott, illetve kinevezett tisztségviselői, testületi szervi tagjai, ügyvezető igazgatója a tisztújításig teljes jogkörben járnak el.

(6) 2005. október 31-ig el kell fogadni az e törvény rendelkezéseinek megfelelő alapszabályt, az ennek megfelelő belső szabályzatokat, továbbá az új akkreditálási eljárási szabályzatokat, és elfogadásukat követően meg kell küldeni a törvényességi felügyelet gyakorlójának.

(7) A szakmai akkreditáló bizottságok listáját és tevékenységi területét a Testület honlapján és a Gazdasági Közönyben első alkalommal e törvény hatálybalépésekor teszi közzé.

28. § Felhatalmazást kap a miniszter, hogy a pénzügy-miniszterrel egyetértésben rendeletben állapítsa meg a Testület akkreditálási és éves felügyeleti vizsgálati, valamint a külföldi akkreditálási okirat elismerési eljárásáért fizetendő igazgatási szolgáltatási díj mértékét.

Mádl Ferenc s. k.,
a Köztársaság elnöke

Dr. Szili Katalin s. k.,
az Országgyűlés elnöke

Szerkeszti a Miniszterelnöki Hivatal, a Szerkesztőbizottság közreműködésével.

A Szerkesztőbizottság elnöke: dr. Pulay Gyula. A szerkesztésért felelős: dr. Müller György. Budapest V., Kossuth tér 1–3. Kiadja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó. Felelős kiadó: dr. Kodala László elnök-vezérigazgató. Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. Telefon: 266-9290.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Hivatalos Közlönykiadónál

Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62. Pf. 357, vagy faxon 318-6668.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Hivatalos Közlönykiadó a FÁMA Rt. közreműködésével. Telefon/fax: 266-6567.

Információ: tel./fax: 317-9999, 266-9290/245, 357 mellék.

Példányonként megvásárolható a kiadó Budapest VIII., Somogyi B. u. 6. (tel./fax: 267-2780) szám alatti közlönnyboltjában, illetve megrendelhető a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

2005. évi éves előfizetési díj: 89 148 Ft. Egy példány ára: 184 Ft 16 oldal terjedelmig, utána +8 oldalanként +161 Ft.

A kiadó az előfizetési díj évközbéli emelésének jogát fenntartja.

HU ISSN 0076—2407

05.1825 – Nyomja a Magyar Hivatalos Közlönykiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert vezérigazgató-helyettes.

